

Nå blir det akutt professortørke

Næringslivet er mer attraktivt enn
akademia for nyutdannede, sier
instituttleder Morten Dæhlen.

Nyhet, side 10 og 11

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 66, utgave 7 | www.universitas.no | onsdag 29. februar 2012

Bikkja på BI

BI-professor Tore Bråthen
ville takket nei til jobben om
han ikke fikk ta med Fant.

Reportasje, side 18 til 21

Terrortester atomreaktor

■ Atomreaktoren ved Høgskolen i Oslo og Akershus på Kjeller er 45 år gammel.

■ Nå utreder Forsvarets forskningsinstitutt hva følgerne av et flyangrep kan bli.

■ Bellona frykter at radioaktivt utslipp kan spres i opptil 3 kilometers radius.

Nyhet, side 6 og 7

UiO samarbeider med Nord-Korea

Nyhet, side 4 og 5

redaktør: **Magnus Lysberg**
magnusly@universitas.no 943 66 089

redaksjonsleder: **Gabriel Steinsbekk**
gabriest@universitas.no 936 59 898

fotosjef: **Skjalg Bohmer Vold**

desksjef: **Jørgen Brynhildsvoll**

nettredaktør: **Hans Skjong**

MENINGER

En himmel uten Stjernø

Oslofjordalliansen sprekker. På tvers av Mjøsa klarer ikke høyskolene i Gjøvik og Lillehammer å enes om den planlagte sammenslåingen. Oslofjordalliansen og Innlandsuniversitetet havarerer midtveis. Ikke så rart kanskje, når den kjappeste måten å krysse campus til fots, er med ferge. Heller ikke høyskolepolitikken går på vannet.

I 2008 la et utvalg ledet av professor Steinar Stjernø fram en plan der universitetene og høyskolene skulle slås sammen til mellom åtte og ti landsdelsuniversiteter. Universitetene nektet plent, men høyskolene begynte å arbeide for sammenslåing, oppmuntret av Kunnskapsdepartementet.

Denne formen for regional sentralisme er ikke ny. Sykehusene ble for noen år siden slått sammen av staten til helseregioner, uten at de førte til noe løft, bortsett fra i administrasjonsbudsjettene. NAV-reformen, med samling av arbeids-, sosial- og trygdekontorer i regionale giganter, kjenner vi det grelle resultatet av.

Sammenligningen mellom høyere utdanning og sykehus er ikke tilfeldig. Geofysikeren Bjørn Jamtveit undersøkte resultatet av sammenslåinger i disse to sektorene, og kom fra til at snakket om «synergieffekter» rett og slett ikke er sant. Når institusjonene slås sammen minker ikke administrasjonskostnadene, de øker. Antallet konsulenter og ledere vokser, på bekostning av forskere og leger.

Sprukne allianser er altså gode nyheter. Kanskje berger høyskolene, kanskje bevarer de sin historie og egenart. Og ikke minst: kanskje slipper de vekten av voksende administrasjoner. Stjernø lyser ikke opp veien videre for høyskolene. Høgskolen i Oslo og Akershus kan bli vandrende i mørket alene.

«Stjernø lyser ikke opp veien videre for høyskolene. Høgskolen i Oslo og Akershus kan bli vandrende i mørket alene.»

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Katrine Myra**
katrine.myra@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Noen studenter er likere enn andre.

Akademisk klasse

KOMMENTAR

Gabriel Steinsbekk, redaksjonsleder og debattredaktør i Universitas

Hvorfor vil noen studere historie ved Høgskolen i Vestfold? Fordi de ikke kommer inn i Oslo? Fordi de ikke har råd eller mulighet til å flytte til Oslo? Eller vet de bare ikke bedre?

Det er ikke mange vestkantsungdommer fra Oslo som reiser til Trondheim for å studere psykologi eller litteraturvitenskap. De tar turen til trønderhovedstaden av én grunn, nemlig for å bli sivilingeniører på Gløshaugen. De mest privilegerte studentene vet hvor den beste og mest anerkjente utdanningen er. Men denne kunnskapen er ikke tilgjengelig for alle. Det offentlige Norge vil nemlig ikke rangere utdanningsinstitusjoner.

I en tid hvor humaniora- og samfunnsvitenskapsstudenter går tretten på dusinet, blir det mer vesentlig hvor man har utdannelsen sin fra. En grad fra en etablert institusjon med stor faglig tyngde vil gi et bedre utgangspunkt for jobbsøking enn en grad fra et nyoppstartet studietilbud ved en høyskole i distriktet. Det er det mange som vet, men ikke alle. Kunnskap er makt. Enda mer makt ligger det i å vite hvor kunnskapen er best. En av hovedlinjene i norsk utdanningspolitikk er basert på et likhetsprinsipp. Tanken er at nærhet til utdanningsinstitusjoner vil gjøre at flere tar høyere utdanninger. Problemet er bare at selv om forskjellige utdanninger tilbys flere steder i landet, er ikke kvaliteten på utdanningene like.

Vi vet at de som starter på, og fullfører, høyere utdanning i stor grad kommer fra en bestemt sosioøkonomisk gruppe. Studenter har ofte foreldre som selv har studert. Det er en stor fordel

i et så komplekst og annerledes univers som det høyere utdanning er. Disse studentene har allerede fordeler i utdanningssystemet, og disse blir enda større når man også vet hvor den beste utdanningen er. Det ironiske er at utjevningspolitikken i dette tilfellet fungerer mot sin hensikt.

Ikke bare er det en kvalitetsforskjell i selve utdanningen fra institusjon til institusjon. Vi må være ærlige med oss selv. Det ser bedre ut på CVen med en mastergrad i teknologi fra NTNU enn noen annen norsk utdanningsinstitusjon. Hvis to søkere med master i sosiologi fra henholdsvis Universitetet i Oslo og Universitetet i Nordland søker på den samme jobben, er det ikke vanskelig å se for seg hvem som ligger øverst i bunken. Men det er ikke bare kvaliteten på utdanningen og institusjonsnavnet på vitnemålet som setter noen

«Det ironiske er at utjevningspolitikken i dette tilfellet fungerer mot sin hensikt.»

foran andre i køen av nylig uteksaminerte jobbsøkere. Nettverk er det nye moteordet i høyere utdanning i Norge. Nettverk og kontakter gir bedre muligheter for jobb, og det er ikke tilfeldig hvor de med de største nettverkene har studert.

Alle disse faktorene er med på å bygge opp under den allerede eksisterende sosiale ulikheten i høyere utdanning. Slik uskreven kunnskap bidrar til et akademisk klasseskille, like mye som antall

bøker i bokhylla når du vokste opp.

Stadig flere velger å studere. Det betyr at mange mennesker med høyere utdanning, og også den samme utdanningen, vil søke på de samme jobbene. Da står man utrolig mye sterkere hvis man allerede før man var ferdig med videregående hadde fått inn med morsmelka at det er bedre å være en litteraturviter fra Universitetet i Oslo enn fra Universitetet i Agder. Noen studenter blir likere enn andre.

debatt@universitas.no

ØYEBLIKKET

av Hans Dalane-Hval

God stemning: Aleksander Nielsen optrådte sammen med amnestiet på BokCafeén på fredag.

seskille

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

SIGNERT

Hans Petter Hannaas, AU
medlem Blå liste og
styremedlem i DKSF.

Ansettelse til vitenskapelige stillinger bør foregå etter objektive vitenskapelige kriterier som relevant kompetanse, skriver Hans Petter Hannaas.

Kjønnskvo- tering er diskrimi- nering

I Norge er det tradisjon for å bruke kvotering som et tiltak for å fremme likestilling mellom kjønnene av venstresiden. Kjønnskvo-
tering er en betegnelse på en metode hvor man gir ett av kjønnene en ekstra fordel ved for eksempel ansettelser fordi man ønsker en bestemt fordeling mellom menn og kvinner. Dette brukes spesielt i yrker som tradisjonelt har vært mannsdomi-

nerte eller kvin-

nedominerte. I begynnelsen av sitt listeprogram sier Venstrealliansen at de er mot enhver

«Nei til radi-
kal kjønnskvo-
tering.»

forskjellsbehandling på bakgrunn av kjønn, alder, hudfarge og religion. Det er imidlertid forskjellsbehand-
ling de praktiserer ved nettopp å være for radikal kjønnskvo-
tering. Ved å være for anvendelsen av radi-
kal kjønnskvo-
tering, er Skaalbones og Venstrealliansen med på å diskri-
minere de kandidatene som kanskje har like stor eller større motivasjon, bedre kompetanse og mer relevant erfaring, men som ikke blir ansatt fordi han eller hun er født med «feil» kjønn. En slik praksis vil på mange måter være diskriminerende ovenfor denne og andre personer ved at fak-
torer som kjønn, hudfarge, seksuell legning og andre attributter som vedkommende selv ikke er ansvarlig for blir avgjørende. Å kvotere noen inn pga. attributter som kjønn, vil også si å kvotere noen ut fordi de er annerledes og det er ikke å gi alle like muligheter, som er venstresidens slagord. På den måten motsier de seg selv.

Blå liste mener at Venstrealliansen ved å være for radikal kjønnskvo-
tering setter demokratiet til side ved at en i praksis endrer på vilkårene for en stilling, slik at det skal passe med en oppfatning av at den viktigste egenskapen en person har er det kjønn. Vi mener at ansettelse til vitenskapelige stillinger bør foregå etter objektive vitenskapelige kriterier som relevant kompetanse, utdanning, erfaring og personlig egnethet, og ikke etter biologiske attributter som kjønn. Et nei til radikal kjønnskvo-
tering, og et ja til rettferdighet, likestilling og likeverd!

BAKPÅ NYHETENE

«You guys know that we love rock'n'roll, » lead singer, Rolf Morten Anti Amundsen said, «actually, you can call us Rock'n'Rolf». Although Rolffa generally fits into the pop genre, they flirt with rock, reggae and – to no surprise considering their proud Sami background – joik. To great disappointment with the young audience at the early non-alcoholic concert, their biggest hit «Party Joik» was missing on the playlist.

Verden ser litt annerledes ut nordpå. Det er noe dypt tragisk over at unge, edru mennesker savner sangen «Party Joik». Hentet fra anmeldelsen «Rock 'n' Rolffa». Utopia, 16.02.2012.

Pedagogikkstudenter må reise i opptil en time for å møte sine veiledere.

Sjokk og vantro, sier vi, og minner Tromsøstudentene om at det er lov å velge seg en campus uten sledespor og reinsdyrdritt. Hentet fra nyhetssaken «Uholdbare forhold for pedagogikkstudentene». Utopia, 16.02.2012.

TWITTER

studentnyheter på 140 tegn

SimenTallaksen Utfordrer det etablerte: Er på BI med ryggsekk, joggebukse og allværsjakke.

28. feb

Hårutfordret eks-redakter på barnerov

EirikUthus I serien: Ting jeg ikke savner fra studentpolitiken. I dag: Vedtektsendringer.

28. feb

Trønder og eks-pamp

AndreAlmasChr Håper showet er bra, for 74 kr for en 0,4 Hans var ikke akkurat studentvennlig! #latter

28. feb

Øltørst gnier

eivindhv @OsloStudentTV har sluttet å følge meg. og jeg som er sååå hipster! vurderer kronikk i @universitas

26. feb

Kommer i twitterspalten i stedet

OsloStudentTV @eivindhv @universitas Ny taktikk for å aktivisere følgermassen: Leke hard to get!

26. feb

Hard to watch

lars_erik @UnderDusken har en tosiders sak om NSOs studentkrav. Det eneste jeg får med meg er at KUF-komiteen omtales som FUK i hele saken. #research

28. feb

Trønderpamp

ginabarstad Når noen på treningsrommet bytter musikk fra The Cure (Friday, I'm in love) til Justin Bieber. #denfølelsen

24. feb

Tøffest på Tinget

ThomasTallaksen NRK driver ordentlig catch22 argumentasjon. Først kritiserer de Lysbakken for å si for mye, og så for å si for lite. Pinlig journalistikk.

28. feb

Mer hår enn lillebror

nyhetsredaktør: **Endre Stangeby**
endrst@universitas.no 415 43 840

NYHET

Har kuttet hvert fjerde fag

FAGDØD: Siden 2006 har hele 27 prosent av fulltids bachelorfag i England forsvunnet, i følge en rapport fra The University and College Union. For seks år siden kunne studentene velge mellom 70 052 fag. Nå er det 51 116 igjen. Dette melder World University News. Samtidig som fagene forsvinner, øker skolepengene i England.

– Tidligere var et av kjennetegnene ved britisk utdanning bredden av temaer som kunne studeres, men nå er målet begrensing. Dette gir kanskje mening økonomisk, men vil nesten helt sikkert føre til forringelse av menneskets sinn, og dets muligheter for nytenking, sier den britiske nobelprisvinneren Richard Roberts.

Holder tilbake 20 millioner

SAMMENSLÅING: Kunnskapsdepartementet har satt av 50 millioner kroner til samarbeidsprosjekter ved universiteter og høyskoler. Normalt ville 25 millioner kroner blitt fordelt, men foreløpig er bare 5 millioner kroner til Høgskolen i Oslo og Akershus det eneste som deles ut, melder Aftenposten. Resten av samarbeidsprosjektene ble ikke funnet verdige.

– Jeg er skuffet over at disse prosessene går så sakte, sier høyere utdanningsminister Tora Aasland.

Innenlandsuniversitetet, Oslofjordfusjonen, Møreprosessen og prosjekter i Nord-Norge er blant dem som ikke får penger.

Universitas retter

PRESISERING: I forrige uke skrev Universitas om et forslag fra Finansdepartementet om å stramme inn på innkrevingen av misligholdte studielån. Lånekassen utredet forslaget for Kunnskapsdepartementet, men ønsker ikke å stramme inn låneordningen, slik Universitas skrev i forrige uke. Lånekassen støtter Kunnskapsdepartementets syn, som altså er å beholde dagens ordning.

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN

Universitas nr. 10, 1987

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« Dementi: Universitas har mottatt en henvendelse fra den portugisiske ambassade i anledning av Torild Skards intervju med den portugisiske studenten Desiderio ad Graca, i nr. 4. Det er ikke riktig at de angollesiske barna ikke får begynne på folkeskolen når de er 7 år gamle. Det er ingen rasediskriminering slik der. Bare de kan snakke flytende portugisisk i 7-årsalderen, så slipper de den forberedende skolen...

Universitas nr. 7, 1982

Samarbeid kommu

UiO håper forskningssamarbeid med et nordkoreansk universitet vil bedre menneskerettighets-situasjonen i landet.

NORD-KOREA

tekst: **Vegard Røneid Erikstad**

foto: **Skjalg Böhmer Vold**

I november 2010 inngikk Universitetet i Oslo (UiO) og Kim Il Sung University i Pyongyang en samarbeidsavtale. Samarbeidet skal foregå mellom universitetenes medisinske fakulteter, og vil blant annet foregå innen forskning, utdanning og informasjonsutveksling. Avtalen er en av flere UiO har med universiteter rundt om i verden, der man håper å bidra til en bedret situasjon for det aktuelle landets befolkning. Espen Bjertness, professor i medisin og koordinator for prosjektet, håper prosjektet ikke bare skal være til faglig hjelp i Nord-Korea.

– Målet med prosjektet er mer enn å bidra til å øke kompetansen i den nordkoreanske helsesektoren. Vi ser helsespørsmål i et bredere perspektiv, der samfunnshelse i det enkelte land er en del av et globalt spørsmål. Det blir også et trykkespørsmål, som et forebyggende arbeid på globalt nivå. Helse er et anliggende for alle, og enkelte sykdommer sprer seg på tvers av grenser, sier han.

Han håper at Nord-Korea vil se verdien av et slikt samarbeid.

– Vi håper at dette kan bli inngangen til mer dialog. Helse er en enkel, ufarlig måte å skape dialog på, hvis man ikke begynner med sensitive spørsmål som knyttes direkte til lands styresett. Slik kan prosjektet også sees i et politisk perspektiv. Vi håper det kan skape større åpenhet på sikt.

Vitenskapelig diplomati

Samarbeidet med Nord-Korea kan sees på som et eksempel på såkalt «vitenskapelig diplomati», der man bruker vitenskapen for å fremme utvikling. Gjennom samarbeid med fagmiljøer i lukkede eller konfliktfylte land kan man skape kanaler uten de samme utfordringene som det tradisjonelle

diplomati.

Arild Underdal, professor i statsvitenskap og tidligere rektor ved UiO, er usikker på hvor stor effekt vitenskapelig diplomati kan få.

– Jeg er usikker på hvor mye mer man kan få ut av vitenskapelig diplomati. Der det kanskje har mest effekt er i land der et skifte allerede er på vei. Her tjener Sør-Afrika som et godt eksempel, sier Underdal.

Likevel ser han at slike vitenskapelige samarbeid kan bidra til en positiv utvikling på det aktuelle området.

– Selv i de mest lukkede landene kan samarbeid være en håndrekning, som kan komme befolkningen til gode. Reell kompetansebygging innen medisin kan være et eksempel på det.

Problematiske

Siden avtalen ble signert i 2010 har det skjedd lite med prosjektet. Men Bjertness har fortsatt tro på at prosjektet skal komme i gang, så fort finansieringen er på plass. Han er også klar over problematikken det medfører å samarbeide med et universitet fra Nord-Korea. I et slikt samarbeid er det svært viktig å stå fast ved de premisene avtalen legger, sier han.

– Jeg ser absolutt problematikken i det å samarbeide med Nord-Korea, gitt det regimet som styrer. Derfor er det helt avgjørende at vi er helt åpne med alt vi gjør, og at vi står fast ved de prinsipper som skal gjelde arbeidet. Jeg er nøytral i forhold til styresett uansett hvilket land jeg samarbeider med, men har et brennende ønske om å bedre befolkningers helse og har tro på at det på sikt kan føre til dialog og bedring av menneskerettighetene, sier han.

Også Arild Underdal mener det er helt sentralt å være varsom i framgangsmåten i slike samarbeidsavtaler.

– Det kan være problematisk dersom myndighetene bruker

Den store sol: Kim Il Sungs mausoleum står som en l

samarbeidet som en forherligelse av forholdene i landene. Når man opererer i slike land er det viktig at man er på vakt mot å bli tatt til inntekt for regimet. Jeg ser likevel på risikoen for dette som liten, fordi samarbeidet oftest ikke har stort nok omfang, sier han.

Bjertness ser også disse utfordringene, og tror det handler om å være åpne og ta tiden til hjelp.

– Det er et samarbeid der vi går rolig og varsomt frem. Det handler om å skape tillit og troverdighet, og det tar tid å skape, sier han.

Global helse

– Bedring av helse bidrar til bekjempelse av fattigdom globalt, samtidig som reduksjon av fat-

der med ministdiktatur

«Når man opererer i slike land er det viktig at man er på vakt mot å bli tatt til inntekt for regimet.»

Arild Underdal, professor i statsvitenskap (UiO)

koloss i Pyongyang, 18 år etter hans død. (Foto: Espen Bjertness)

tigdom bidrar til bedre helse. Det er dermed behov for tverrfaglig samarbeid for å løse globale helseproblemer, og det må løses på tvers av sektorer i samfunnet, sier Bjertness.

UiO har også nedsatt en kommisjon bestående av akademikere fra hele verden, med rektor Ole Petter Ottersen i spissen, for å se på hvordan helseutfordringer kan bli en global prioritering. Dette arbeidet gjenspeiler Bjertness' syn på helse.

– Helse er ikke bare en utgift, men en investering, og det er et anliggende for alle, også for utenriksministre, presidenter og statsledere, sier han.

vegarder@universitas.no

Åpen: Espen Bjertness tror det kan bli aktuelt med utveksling til Nord-Korea etterhvert. –Det ble nevnt som en konkret samarbeidsidé, og jeg tror mange studenter ville vært interessert. De ser sin utdanning i et større perspektiv, og er svært opptatt av global helse.

– Kan bidra til åpenhet og forståelse

Amnesty International tror på generelt grunnlag at et samarbeid mellom UiO og Kim Il Sung University kan føre til en bedring av forholdene i Nord-Korea.

– Grunnleggende sett mener vi at mer og hyppigere kontakt mellom akademiske miljøer over lukkede landegrenser på sikt kan bidra til større åpenhet og forståelse. I utgangspunktet har vi derfor ingen sterke motforestillinger mot slike samarbeid. Når det er sagt må de norske akademikerne selvfølgelig alltid være klar over hvilket regime de utenlandske kollegene opererer innen, sier Kristina Høyer, pressekontakt i Amnesty International Norge.

Hun understreker også viktigheten av å passe på hva forskningsarbeidet kan bli brukt til i samarbeidslandet.

– Vi vet jo ikke hva det medisinske samarbeidet i dette tilfellet går ut på, og kan ikke uttale oss om det, men et eksempel på dette kan være hvis samarbeid om teknologi kan benyttes til overvåkning, sensur eller andre uønskede sammenhenger.

Tord Lien i Fremskrittspartiet vil heller ikke kritisere samarbeidet, så lenge det følger prinsipper som akademisk frihet og redelighet.

– Vi som rikspolitikere skal være varsomme å mene altfor mye om dette. Det viktige her er at slike avtaler gjøres med basis i prinsippene om akademisk frihet og gjeldende regelverk. Så lenge UiO er krystallklare på dette, er det opp til dem selv å bestemme, sier han.

Han stusser imidlertid litt over valget av land og institusjon.

– Man blir jo selvfølgelig overrasket over valget, bare med tanke på Universitetets navn. Men i og med at det ikke har skjedd noe foreløpig, kan det være et tegn på at UiO gjør dette på den riktige måten.

universitas@universitas.no

Om det smel

Forsvarets forskningsinstitutt starter i disse dager arbeidet med å undersøke hva som skjer om et Boeing 737 styrter inn i atomreaktoren på Kjeller.

ATOMREAKTOR

tekst: Solveig Nygaard Langvad

foto: Sébastien Dahl

Etter 22. juli påla Statens strålevern Forsvarets forskningsinstitutt (FFI) å undersøke hva som ville skje om et Boeing 737-fly skulle styrte inn i reaktoren.

– Vi hadde et første formøte i forrige uke, men vi har ikke startet arbeidet enda. Det blir derfor vanskelig for oss å uttale oss noe om dette på det nåværende tidspunkt, rett og slett fordi vi ikke har noe arbeid å vise til enda, og fordi det må gjøres en vurdering av gradering når resultatene foreligger, skriver forsker ved FFI, Jo Hagness Kiran, i en e-post til Universitas.

Gammel reaktor

På Kjeller, et steinkast unna Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA), står en atomreaktor fra 1967.

Reaktoren brukes til forskning, og er del av arbeidet som foregår hos Institutt for energiteknikk (IFE). Instituttet arbeider med atomkraftsikkerhet, petroleum og fornybar energi.

Etter ulykken ved Fukushima i Japan ble det foretatt stresstester av de norske anleggene på Kjeller og i Halden. Resultatet var klart i desember. IFE mener at anlegget er sikkert, og konkluderer i rap-

porten med at utslippene ikke kan føre til varige skader på mennesker. Det er ikke miljøstiftelsen Bellona enig i.

Bellona bekymret

– Reaktoren på Kjeller er ikke så stor, men den ligger nærme befolkede områder, sier daglig leder i Bellona, Nils Bøhmer. Ved flystyrt eller lignende mener han at utslipp kan spre seg med en radius på to-tre kilometer.

Bøhmer mener nedfall fra et radioaktivt utslipp vil kunne være i området lenge, og bruker Tsjernobyl som eksempel.

– Det finnes fortsatt nedfall i enkelte områder etter Tsjernobyl, til og med her i Norge. Vi vil kunne se det samme ved et eventuelt utslipp på Kjeller, sier han.

– Mennesker som bor i området ved reaktoren kan evakueres uten problemer, men strålingen kan sette spor over tid. Det tar lengre tid før radioaktivt nedfall forsvinner enn vi trodde før.

Fare for terror

Bellona følger aktivt med på IFEs anlegg på Kjeller og i Halden, og mener at det burde diskuteres hvorvidt det fortsatt er behov for disse reaktorene og om de ikke snart er modne for utskiftning.

– Reaktorer kan bygges mye sikrere i dag, slik at de tåler flystyrt og har tekniske sikkerhets-

Full kontroll: Avdelingsleder Sverre Hval kjenner reaktoren godt, og vokter nøytronene.

systemer som kan hindre at de mister kontroll over reaktoren, forklarer Bøhmer.

Etter Fukushima-ulykken var det blant andre Bellona som krevde at det ble utført stresstester ved anleggene i Norge. Selv om naturkatastrofer kan føre med seg enorme skader, mener Bøhmer at den største trusselen mot de norske reaktorene er terrorangrep.

– Vi er involvert i en del internasjonale operasjoner som gjør oss mer utsatt enn vi tror, og for en terrorist kan et anslag mot Kjeller skape mye oppsikt.

– Bellona tar feil

– Det finnes anlegg i utlandet som er bygget for å tåle angrep fra en jumbojet, forteller Sverre Hval, leder for Avdeling reaktordrift ved IFE.

Bellona ønsker at de norske

reaktorene byttes ut med mer robuste konstruksjoner, og frykter hva som kan skje på Kjeller. IFE mener på sin side at Bellona driver med krisemaksimering.

– Bellona har en agenda, og de har begrenset kompetanse på området, sier Viktor A. Wikstrøm jr., informasjonssjef ved IFE.

– Bøhmer må gjerne komme til oss, vi vil gjerne diskutere fakta med ham, oppfordrer han.

Hval og Wikstrøm mener at Bellona bevisst har overdrevet si-

tuasjonen, og at radiusen Bøhmer beregner er helt feil.

«Vi er involvert i en del internasjonale operasjoner som gjør oss mer utsatt enn vi tror, og for en terrorist kan et anslag mot Kjeller skape mye oppsikt.»

Nils Bøhmer, daglig leder i Bellona

– Det berørte område er betydelig mindre, og en lekkasje vil ikke gi problemer i flere tiår slik Bellona påstår, sier de.

Påstanden fra Bøhmer om at reaktorene er blitt for gamle, vekker også harme hos instituttet.

– Det er ikke riktig at vårt anlegg har stått siden 60-tallet uten å bli oppdatert. Både elek-

tronikk, kjølevannspumper og rør er byttet ut siden da, forklarer

ler på Kjeller

UNIVERSITAS ©2012 KART: JØRGEN BRYNHILDSVOLL

« Bellona har en agenda, og de har begrenset med kompetanse på området. »

Viktor A. Wikstrøm jr.,
informasjonssjef ved IFE.

Overvåkning: Alle ansatte følges fra kontrollrommet, og adgangen til reaktoren er strengt kontrollert.

Hval.

– Samfunnet vil ikke akseptere om det skjer noe her, så vi er veldig opptatt av å ha kontakt med nærmiljøet for å informere om hva vi holder på med og at alt er trygt, skyter Wikstrøm inn.

Påvirker melk og grønt

I arbeidet med sikkerhetsrapporten for desember 2010 utførte IFE beregninger av hva som vil skje i et «worst case scenario».

– Vi har undersøkt hva som ville være resultatet dersom all stråling i reaktoren ble frigjort, og reaktoren ble fullstendig åpnet, sier Hval.

IFE har ikke undersøkt resultatene med tanke på spesifikke scenarioer, men konsentrert seg om utfallet uavhengig av årsaken.

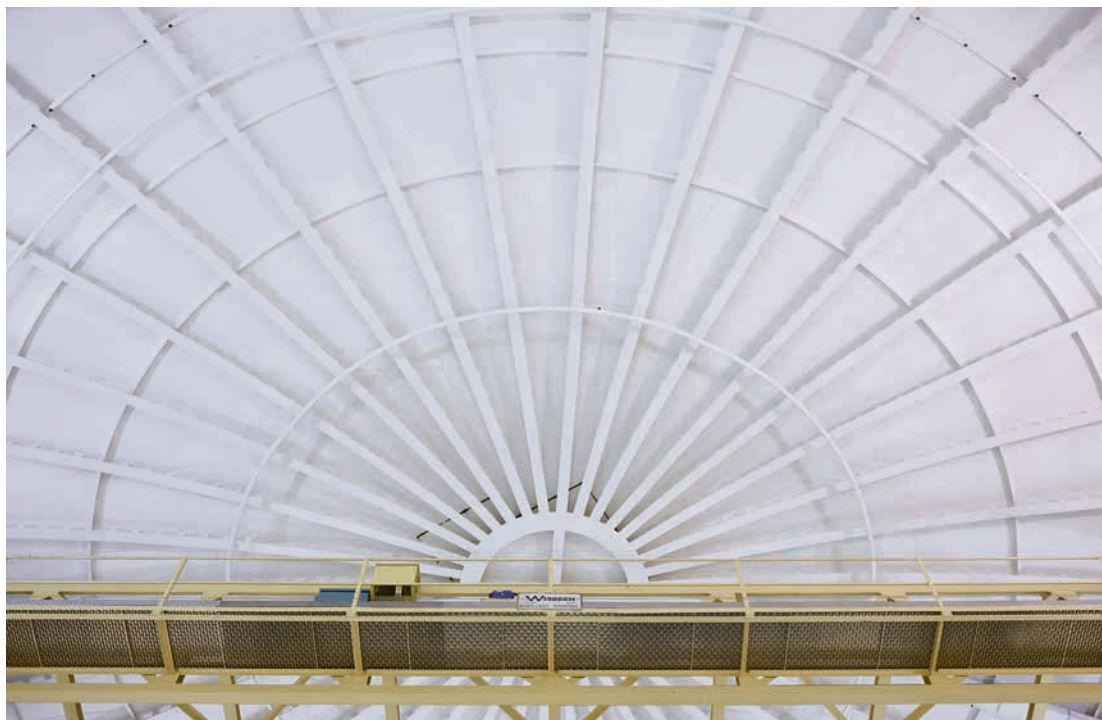
Instituttets rapport viser at melk og grønnsaker vil bli påvirket av utslipp av radioaktivt jod

og cesium, men at mennesker ikke ville bli betydelig påvirket. 100 meter fra reaktoren vil stråledosen over fem år bli 19 milliSievert (mSv). Den årlige stråledosen i Norge er til sammenligning 4,2 mSv. Innenfor 200 meter fra reaktoren vil dosen være på 9,6 mSv og innenfor 300 meter 6,5 mSv i løpet av fem år.

– En dødelig dose for et menneske er på 5000 mSv, forklarer Hval.

Nedfall vil forurense melken i området, og IFE anbefaler alle gårder innenfor 15 km i vindretning å være forsiktige med melken i tretti dager etter en eventuell ulykke i reaktoren. Hva grønnsaker gjelder, anbefaler instituttet at gårder innenfor 16 km i vindretning gjør det samme i femti til sytti dager.

solvenl@universitas.no

Solid innpakning: Selve reaktoren er ikke mer en 90 cm høy, men det er langt opp til taket i beholderen.

Giftfrykt på kjemi

En student fikk akutt pustebesvær på labben i kjemibygningen i fjor, men instituttledelsen nekter for at laboratoriet er farlig.

LABTRØBBEL

tekst: Are W. Sandvik

foto: Skjalg Bøhmer Vold

Studentene som til daglig jobber i laboratorier i kjemibygningen ved Universitetet i Oslo (UiO) stiller seg tvilende til sikkerheten ved de gamle laboratoriene. HMS-koordinator ved Kjemisk institutt, Vidar Blekastad, avskriver helse- risiko men innrømmer samtidig at avtrekksskapene, som skal føre helseskadelige gasser ut av rommet, ikke når opp til Arbeidstilsynets anbefalinger.

– Arbeidstilsynet anbefaler 0,5 meter per sekund i luftgjennomstrømning i avtrekkene. Våre skap ligger på mellom 0,3 – 0,5 meter per sekund, forteller han.

Illebefinnende på labben

Mot slutten av fjoråret skjedde det mange frykter under laborarbeid. Ved gjennomføringen av et kjemisk forsøk på et av laboratoriene i Kjemibygningen, ved et av avtrekksskapene som skal suge til seg de giftige gassene, fikk en student akutt pustebesvær og ble

kjørt til legevakten.

Direktør ved farmasøytisk institutt, Karen Marie Ulshagen, mener det ikke finnes noen helse- risiko ved arbeid inne på Kjemibygningens laboratorier. Universitas har snakket med studenter som likevel ikke stoler på sikkerheten ved laboratoriene til Det matematiske naturvitenskapelige fakultet (MatNat).

Uklar årsak

Etter fjorårets hendelse, hvor studenten fikk et akutt illebefinnende, har Teknisk avdeling ved Universitetet i Oslo (UiO) forsøkt å finne årsaken til hendelsen.

– Vi har undersøkt nøye hva som skjedde, og trodde først at årsaken til hennes illebefinnende var avtrekkene på laboratoriet. Det viste seg derimot ved senere testing at avtrekkene fungerte,

forteller Ulshagen.

Likevel har flere av studentene som fortsatt bruker laboratoriene vanskeligheter med å stole på sikkerheten når de arbeider der, i følge kilder Universitas har vært i kontakt med.

De aller fleste laboratoriene i Kjemibygningen står fortsatt slik de ble bygget i 1967.

For dårlig standard

Selv om både Blekastad og Ulshagen er sikre på at de ikke sjanser med studentenes helse ved å la dem drive med laboratoriearbeid i de aldrende byggene, er begge enige om at labbene ikke holder den standarden de bør.

– Vi sliter med at farmasi- og kjemibygningene er for gamle og dårlige. Farmasibygget er for eksempel fra 1932, og holder åpenbart ikke god nok standard, forteller Ulshagen.

At byggene er så gamle og umoderne begrenser hvilke type forsøk og eksperimenter som kan gjennomføres på labbene.

– Avtrekkene i Kjemibygningen er fra 1967, så vi må kontrollere dem med jevne mellomrom. Vi avstår også fra å gjøre eksperimenter som krever bedre avtrekk enn de vi har, forteller HMS-koordinator Blekastad.

FAKSIMILE: UNIVERSITAS NR. 23, 2011

menter som krever bedre avtrekk enn de vi har, forteller HMS-koordinator Blekastad.

At flere av MatNats bygg har gått ut på dato er en beskrivelse Unni Bingen, arealplanlegger innenfor MN-fakultetets

bygningsmasse, også er enig i.

– Hele MatNat sliter nå med ventilasjonsanlegg som var gode tilbake på 70-tallet.

arews@universitas.no

Oslo kommune
Utdanningsetaten

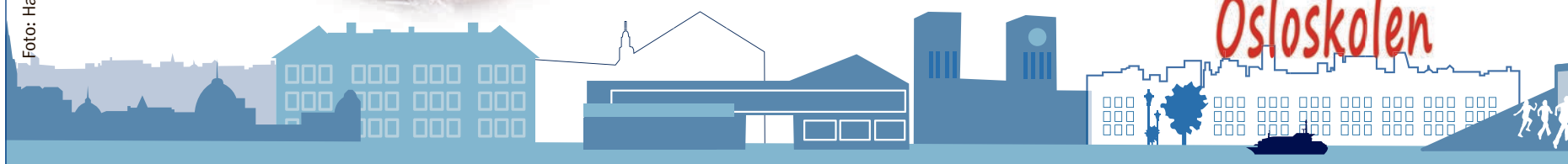

Nyutdannet lærer?

Osloskolen gir deg en god start

Se ledige stillinger: www.osloskolen.no

Foto: Harald Pettersen/Statoil

«Agenda Kaupang er et privat konsulentfirma og jeg vet ikke hvor godt de kjenner Høgskolen»

Helga Johannesdottir, lektor ved HiOA

Kritisk til konsulentmillioner

HiOA bruker opp mot seks millioner kroner på å hyre inn et konsulentfirma for å forbedre lederutviklingen ved Høgskolen. Flere ansatte mener det er sløsing med penger.

KONSULENTKRAN- GEL

tekst: Jenny Gudmundsen

foto: Skjalg Bøhmer Vold

– Jeg mener det er grunn til å spørre om ikke ledelsen heller burde bruke den kompetansen som vi har her – mange er muligens mer kvalifisert enn dette firmaet, mener Helga Johannesdottir, lektor ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA).

Skeptisk

Johannesdottir er en av flere ansatte som frykter at samarbeidsavtalen med Agenda Kaupang er

unødvendig pengebruk av HiOA.

HiOA inngikk i høst en avtale med konsultentselskapet Agenda Kaupang. Agenda Kaupang skal ha en rådgivende rolle for leder-samlingene ved de forskjellige fakultetene. Det er dekanene og direktørene som skal stå for utviklingen av innholdet i strategien for den nye høyskolen.

Dette er den første av tre faser i strategiprosessen HiOA nå er i gang med, og hittil har ledergruppen på hvert fakultet diskutert styrker, svakheter og hvilke utfordringer de står overfor.

Johannesdottir stiller spørsmål ved kompetansen og uavhengigheten til Agenda Kaupang.

– Agenda Kaupang er et privat konsulentfirma og jeg vet ikke hvor godt de kjenner Høgskolen. Jeg frykter at tiltak som er blitt kjempet frem for å gjøre bachelor-utdanningene bedre blir borte på veien.

Blir ikke hørt

Nylig har Johannesdottir sendt et brev til ledelsen ved Høgskolen, hvor hun på vegne av Institutt for sosialfag er skuffet over det som hittil har skjedd i strategiprosessen.

Ledelsen ved de sosialfaglige utdanningene har lenge argumentert for at det kreves mer penger for å legge opp til arbeid i

smågrupper, og for å oppnå nær dialog mellom lærere og studenter. Det får de ikke.

– Vi har med andre ord ikke fått gjennomslag for vårt viktigste poeng, sier Johannesdottir. Hun ser ingen grunn til at Agenda Kaupang vil gjøre situasjonen bedre.

Spisskompetanse

Ann Elisabeth Wedø, Høgskole-direktør ved HiOA, mener det er riktig å bruke penger på å samarbeide med Agenda Kaupang.

– Vi vurderer det slik at det er fornuftig å bruke ekstern bistand på de områder der vi mangler spisskompetanse og kapasitet.

– Har ikke HiOA allerede kompetanse på dette området?

– Vi har intern kompetanse på områdene vi søkte etter rådgiving på, men trengte komplettering på

områder som vi selv ikke besitter, som i hovedsak er bistand til lederutvikling, sier Wedø.

– Er dette samarbeidet en følge av universitetsambisjonene?

– Vi startet denne planleggingen i vår. Samarbeidet med Agenda Kaupang skjer uavhengig av universitetsambisjonene, men en strategi for universitets-satsing ligger til grunn for strategiarbeidet vi nå er inne i, sier Wedø.

Prosjektleder i Agenda Kaupang, Dag Stokland, vil i likhet med Wedø ikke fortelle i detalj hva konsulentfirmaet gjør for HiOA.

– Det vi gjør for HiOA står i kontrakten vår med dem. Det dreier seg om bistand i strategiprosessen og lederutvikling, sier Stokland.

jennygu@universitas.no

Du som går på HiOA og skal jobbe med barn og unge bør holde av 6. mars!

Da blir det fagdag med barneombud Reidar Hjermann, hans stab og anerkjente fagpersoner fra blant annet HiOA. Hvordan står det til med barns rettigheter i Norge?

Vær så god, neste generasjon fagpersoner!

Les mer om tid, sted og program på:
barneombudet.no/varsagodneste

Forelesningene vil bli streamet live på nett!

Påmelding på nettsiden innen 2. mars.

Realistflukt fr

■ Næringslivet frister mer enn professorstillinger. Universiteter og høyskoler sliter med å skaffe professorer i realfag.

■ Også forskerrekrutteringen svikter. Bare i 2012 mangler det 400 doktorgradsstipendiater på teknologifeltet.

AKADEMIKERNØD

tekst: Anders Ballangrud og Geir Molnes

foto: Sebastian Dahl og Skjalg Böhmer Vold

– Det er et stort behov for å øke antall doktorgrader innen realfag, sier Knut Fægri, dekan ved Det matematiske-naturvitenskapelige fakultet ved Universitetet i Oslo (UiO).

Fægri sier at konkurransen fra privat næringsliv blir hardere og hardere. Det har gjort at universitetet nå ansetter mange utenlandske akademikere.

– På dette fakultetet er omtrent halvparten av doktorgradsstipendiaterne internasjonale, sier Fægri.

Norge har et enormt behov for akademikere innen teknologi, matematikk og naturvitenskap. Bare innen teknologifeltet har Norge et beregnet underskudd på over 400 doktorgradsstipendiater i 2012.

Det viser en rapport som er laget på bestilling av Kunnskapsdepartementet (KD) og Universitets- og høyskolerådet.

Ønsker dobling

Behovet for akademiske ansatte innen teknologifagene er enormt. Leder ved Institutt for informatikk (IFI) ved UiO, Morten Dæhlen, mener kapasiteten bør fordobles.

– Generelt må kapasiteten på IT-fagene økes og vi har foreslått en dobling. Vi trenger flere profes-

sorer, amanuensiser og forskere.

Dæhlen mener hovedproblemet er at det er for få som tar realfagsutdanning i Norge.

– Når suget etter kandidater blir såpass stort, tar mange jobber i næringslivet fremfor en jobb innen akademien. Delvis fordi det er bedre betalt, men også fordi det faktisk er interessante jobber. Konkurransen om disse hodene er knallhard fordi det er for lav produksjon av kandidater. Det er alt for få studenter som søker seg til realfagene generelt, og IT spesielt, sier Dæhlen.

– Sliter dere i konkurransen med næringslivet?

– Det finnes eksempler på at vi mister realister dit. Vi har en del studenter som har levert glitrende masteroppgaver, og som har fått tilbud om doktorgradsstipend. Men så velger de heller å gå ut i næringslivet fordi det er mer attraktivt.

Kan ikke konkurrere på lønn

Kyrre Lekve, statssekretær i Kunnskapsdepartementet, vedgår at Norge har problemer med å rekruttere nok akademikere til realfagene.

– Vi har en utfordring med å rekruttere nok nordmenn til teknologiske og naturvitenskapelige fag. Det kommer fra liten interesse allerede i grunnutdanningene, og vi må få flere til å velge matematikk og naturfag allerede på videregående, sier Lekve.

Han mener teknologi og naturvitenskap er felter hvor det

Doktorgradsmangel: Knut Fægri, dekan ved Matematisk og Naturvitenskapelig fakultet, mener Norge trenger flere realister med doktorgrad.

vil være behov for arbeidskraft i årene fremover, men at studieplassene ikke kan økes mer enn det er søkergrunnlag til.

– Er det vurdert å øke lønningene til akademikere i disse fagfeltene for å konkurrere med private bedrifter?

– En doktorgrad vil aldri kunne

koncurrere med næringslivet på lønn. Vi må heller sørge for at det er spennende å velge akademien.

Lokkes av næringslivet

Kyrre Havik Eriksen er masterstudent i Design, bruk og interaksjon ved IFI. Han er en av mange

informatikkstudenter som heller lokkes av attraktive stillinger i næringslivet fremfor en karriere innen akademien. Utsiktene til en høyt betalt jobb er svært gode for disse studentene.

– Mange av studentene på andre året har allerede fått jobb-

UiO : Universitetet i Oslo

Helsesektoren trenger samfunnsvitere!

Aktiviteten i helsetjenestene vil øke med 50-70 prosent fram til 2060. Dette stiller krav til profesjonell analyse- og ledelseskompetanse. Har du en BA-grad innen samfunnsvitenskap og kan tenke deg en relevant jobb innen helseadministrasjon og -økonomi på et lokalt, nasjonalt eller internasjonalt nivå, vil dette masterprogrammet være noe for deg:

Health Economics, Policy and Management (master 2 år)

For mer informasjon se: <http://www.uio.no/english/studies/programmes/healthecon-master>

ra akademia

tilbud fra næringslivet. Jeg satser også på å jobbe der. Det kunne vært spennende å ta doktorgrad, men det blir for mye ekstra jobb uten at man får noe bedre betalt, sier Eriksen.

På tross av et skrikende behov for akademiske ansatte me-

ner Eriksen han har fått for lite informasjon om å ta doktorgrad på universitetet.

– Dersom de skal få flere til å ta en doktorgrad må UiO bli flinkere på å gi oss informasjon om tilbudet. Mitt inntrykk er at doktorgradsstipendiatene job-

ber og sliter for lite lønn. Og når jeg tenker på professorer, tenker jeg på gamle folk som kjeder seg på kontoret sitt. Hvis det er mer spennende må de informere oss om det, sier Eriksen.

nyhetsredaksjonen@universitas.no

«Når jeg tenker på professorer, tenker jeg på gamle folk som kjeder seg på kontoret sitt.»

Kyrre Havik Eriksen, informatikkstudent ved UiO

Vil fordoble: Morten Dæhlen, leder for Institutt for informatikk, vil ha dobbelt så mange IT-akademikere.

Importerer professorer

Norske universiteter og høyskoler sliter med å rekruttere nok realfagsakademikere. Teknologifagene sliter ekstra tungt. For å demme opp for mangelen på norske akademikere innen realfag og teknologi må universitetene ansette utenlandske professorer.

– Vi opplever en økende tilstrømming av akademikere fra utlandet, sier Tore Rolf Jørgensen, seksjonsleder for forskning ved NTNU.

Dekan for Fakultet for teknologi og realfag ved Universitetet i Agder, Frank Reichert, sier det er spesielt vrient å få norske søkere til professorstillinger.

– Det er utrolig vanskelig å ansette kvalifiserte akademikere fra Norge. Industrien er etter studentene, og de fleste velger heller jobber i næringslivet enn videre doktorgradsstudier. Dermed får vi ikke nok professorer. Det er en veldig vanskelig situa-

sjon. Og det er minst dobbelt så mange utenlandske søkere som norske når vi utlyser nye stillinger, sier Reichert.

Universitetet i Bergen sliter også med å skaffe nok realfagsakademikere.

– Vi ser en klar tendens til et underskudd av doktorer. Det er størst behov for doktorer og akademiske ansatte innen realfagsområdet. Der er 60–70 prosent av søkerne fra utlandet, sier Dag Rune Olsen, dekan ved Det matematiske og naturvitenskapelige fakultetet ved Universitetet i Bergen.

Universitetet i Stavanger har lignende erfaringer.

– Vi har flere internasjonale enn nasjonale ansettelsler, særlig innen doktorgradsstillinger, sier personalkonsulent Anne Karin Rafos, ved Universitetet i Stavanger.

universitas@universitas.no

Master of Science in Innovation and entrepreneurship

- Business oriented programme
- Cross-disciplinary approach
- Combines theory and practice
- Internship with external partners

www.bi.edu/mscie

BI

NORWEGIAN
BUSINESS SCHOOL

Annonser i Norges største studentavis?

UNIVERSITAS.NO/
ANNONSER

Kåre A. Nilsen
KAN
FRISØR

Blindern

15 % rabatt på behandling
for studenter

debattredaktør: **Gabriel Steinsbekk**
gabriest@universitas.no 936 59 898

Kronikk: **3500 tegn**

Leserinlegg: **maks 2000 tegn**

Replikk: **800 tegn**

Sendes til: **universitas@universitas.no**

Frist: **fredag klokka 15**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

DEBATT

NETTDEBATT

Si din mening på universitas.no

Medisinstrid

- «Realist:
«Undersøkelser har vist at de som har studert i utlandet tar med seg denne praksisen til Norge.»
Vil gjerne se noen kilder til disse undersøkelsene. Det har jeg iallefall aldri hørt om, aldri sett noen slik tendens her jeg studerer. Hva gjelder ATB og overutskrivning har jeg inntrykk av at vi er ganske gode på det i Norge og.
Ellers må jeg legge til at jeg gleder meg til å møte mine fremtidige Norskutdannede kollegaer, med slikt snevert, egoistisk syn. Det skal bli riktig morro.
medisinstudent
- «Følger opp spørsmålet til medisinstudent rettet mot Realist.
Nå vet jeg at jeg bare studerer i utlandet, men til og med her lærer man nokså tidlig at man er ikke ekte vitenskaper hvis man snakker om undersøkelser og så dropper en kildehenvisning...
Fraser av typen «undersøkelser viser» hører hjemme i VG, ikke i munnen på en medisin.
ironisk sjøh
- «Til Kristiane Roe Hammer, du skriver:
«Det er bekymringsverdig at noen studenter i Norge synes det er en god idé å

diskriminere mot sine fremtidige kollegaer. Dette kan ikke bygge på annet enn kunnskapsløshet og kanskje til og med frykt for at utenlandsstudentene med sin tilleggskompetanse faktisk skal gjøre det bedre enn studenter i Norge i en ansettelsesprosess.»
Jeg tror begrepet du leter etter er «forskjellsbehandle», ikke diskriminere. Og dette synet kan faktisk bygge på andre ting enn kunnskapsløshet og frykt for utenlandsstudentenes tilleggskompetanse. Nemlig følgende: Medisinstudenter i Norge har ingen andre muligheter for å begynne og jobbe som lege enn å gjøre seg ferdige med turnus/LiB i Norge. Studentene i utlandet får enten autorisasjon rett etter studiet eller de kan ta turnus i landet de har studert. Det er klart at studenter i Norge ønsker å vente kortest mulig før de kan starte i turnus, ergo få fortrinnsrett til den eneste muligheten de har for å bli ferdige leger.
Kristiane Roe Hammer – jeg synes innlegget ditt i stor grad bygger på kunnskapsløshet og lite refleksjon rundt saken.
Georg Ellingsen

«Turnustjeneste i studielandet er ikke en reell mulighet for den gjengse norske medisinstudent i Polen. Skal vi slenge litt mer med ordet kunnskapsløshet?
Jarl-Magnus Kikut Moen
Hentet fra debatten til leserbrevet «Usolidarisk»

«Fraser av typen «undersøkelser viser» hører hjemme i VG, ikke i munnen på en medisin.»

ironisk sjøh

LESERNES MELDINGER

Send sms til 925 68 716

«Støttekontakt søkes til Håvard Lilleheies skjeggete lillebror. Vedkommende bør helst ha grunnkurs i medisin, da stakaren har skjør kroppsbygning og stort omsorgsbehov.
Anonym

«Hei du kjekke på uglebo, vil du være med meg hjem?
HF-studine

«SVSU etterspør mer kritikk for skapklipping.
Budbringeren

«Vi sier nei til EU! Nei til EØS! Nei til Erik! Nei til EFTA! Nei til EM!
Toten Senterparti

«Styrenytt fra Bjerke Høyre: Vi har endelig fått vedtatt at

Assads handlinger burde bli fordømt i sikkerhetsrådet med 8 mot 7 stemmer. SOLIDARITET OG FRIHET!
Anonym

«Nytt fra Bjerke Høyre: Vi søker ny utdanningsansvarlig. Helst med diffus utdanning, slavisk opprinnelse, spanskrør-erfaring, midtskill og Birken-erfaring. Søknad sendes Bjerke Høyre v/Kaci Kullman Five
Anonym

Hva mener Åmås egentlig?

YTRINGSFRIHET

Carl Müller Frøland, student

I Universitas 8. februar uttaler Aftenpostens kultur- og debatredaktør Knut Olav Åmås at «Oppfordringer til vold og andre lovbrudd, samt hat mot grupper og enkeltpersoner, skal ikke slippe til i offentligheten.» Siden Åmås er debatredaktør i landets største avis, er det viktig å få vite hvilke ytringer han mener bør få slippe til, og hvilke som bør utestenges. Hvordan vil Åmås definere «hat»? Dette begrepet har et helt subjektivt innhold. Hvis man skal forby alle ytringer som enkelte kan oppfatte som «hatefulle», vil det i praksis medføre en omfattende beskjæring av ytringsfriheten. Kun ytringer som med en viss sannsynlighet påfører andre skade, bør stanses. Jeg kan ikke se at «hatefulle» ytringer alene tilfredsstiller dette kravet.

«Kun ytringer som med en viss sannsynlighet påfører andre skade, bør stanses.»

I Aftenposten 3. desember ga Åmås uttrykk for samme syn: «En absolutt grense for ytringer går ved oppfordringer til vold eller kriminelle handlinger og hat mot konkrete personer eller grupper». Det er en oppsiktsvekkende kontrast mellom de to siterte uttalelsene fra Åmås og det han skrev om ytringsfrihet i 2009: «Ord er ikke handlinger; ikke engang hatefulle ord er det. Grensen for ytringsfriheten går først ved tilskyndelser og oppfordringer til vold som konkret er ment å skulle iverksettes» (Aftenposten, 23. mars). Mens Åmås altså den gang trakk grensen for akseptable ytringer ved oppfordringer til vold, hevder han nå at heller ikke «hat» bør tolereres. Han har åpenbart skiftet mening om ytringsfrihetens grenser. Som kjent, rammes «hatefulle» ytringer mot visse grupper allerede av straffelovens kontroversielle § 135a, den såkalte rasismeparagrafen. Er Åmås, som tidligere har heist fanen som selvutnevnt «ytringsfrihetsfundamentalist», nå blitt tilhenger av denne paragrafen? Hva mener Åmås egentlig?

Et slag for studentdemokratiet

BOKSEKAMP

Frithjof Eide Fjeldstad, student og VTOA for Venstrealliansen

Jeg må si noe. Det har kværnet en stund, og det er på tide med en kritikk. Bokseturneringen som utspilte seg før jul, den hvor sentrale skikkelser i norsk studentdemokrati hamret løs på hverandre for å «lette på trøkket», er uakseptabel. Ikke bare ved norsk lov, men også som arena for politisk uenighet. Det startet sikkert som en litt fjasete idé. «Hadde det ikke vært fett hvis...» Men så gikk noen over grensa i mangel på ansvarlig gangsyn. Resultatet var blant annet to brukne ribben og tur på legevakta. Selv om lek og moro er bunnlinja for arrangementet, mener undertegnede at konsekvensene er alt annet enn dette. Det er ofte på denne måten at

«Resultatet var blant annet to brukne ribben.»

usunn kultur sniker seg inn i en organisasjon, og om ti år fra nå vet ingen hvem som startet studentdemokratiet i Oslos årlige bokseturnering. Og dermed blir det enda vanskeligere for den ene lederen for NSO eller Studentparlamentet å innrømme at dette ikke er noe han eller hun vil være med på. For det handler tross alt, uansett hvordan en vrir og vender på det, om å få seg en på trynet. Dessuten har dette arrangementet bidratt til å senke både tillit og respekt overfor de mest sentrale figurene som deltok; ikke som personer, men som skikkede ledere med ansvar. I hvert fall for min del. Allerede nå snakkes det om at arrangementet skal tas opp igjen ved årsslutt. Som et første steg på veien for å unngå at det utbrer seg en mannsjåvinistisk ukultur blant Oslos engasjerte studenter, burde man heller nøye seg med et fast, vennskapelig håndtrykk. Eventuelt kan vi jo alle bare dra fram kuken og måle lengden med det samme.

Dobbel betaling for enkel kunnskap?

KOMPENDIER

Rebecca Plath og Jarle Langeland, studenter

Hjemmesnekrede artikkelsamlinger, såkalte kompendier, er ofte et nytt bekjentskap for ferske studenter på Blindern. På forelesning får man høre at mye av kunnskapen man skal tilegne seg i faget kun er tilgjengelig gjennom kompendiesalget, en mørk avkrok i kjelleren på Akademika. Artiklene er ellers «umulige å få tak i», «gått ut av trykk» eller i høyden «vanskelig tilgjengelige». Som for annen esoterisk kunnskap er kompendiene ikke billige, etter siste prisøkning er prisen for å bli opplyst 1,43 kroner per side. Etter hvert som en blir en dreven student lærer man å unngå dette pengesluket. Nøklene heter BIBSYS og Primo, her ligger svært mange av artiklene tilgjengelig elektronisk. Universitetet har betalt for elektronisk tilgang til «millioner» av artikler, i følge sine egne hjemmesider. I de fleste tilfeller kan man her få artiklene man trenger, helt gratis. Den ene artikkelen eller bokkapittelet som man-

gler finnes sannsynligvis på biblioteket, og kan kopieres dobbeltsidig for en brøkdel av prisen.

Som eksempel kan vi vise til to fag vi tar dette semesteret, på SV og Juridisk fakultet. Kompendiet til SOSANT 2530 inneholder fem artikler til 270 kroner. Fire av disse er gratis tilgjengelig via BIBSYS, den femte er et bokkapittel som kan kopieres. For JUS 5630 er fem av åtte artikler åpent tilgjengelig på internett, resten ligger på BIBSYS eller kan kopieres på biblioteket. På juss er man åpne om dette, og linker til artiklene på emnesiden. Ikke så på SV, her må man finne ut av dette selv.

«Prisen for å bli opplyst er 1,43 kroner per side.»

Det er vanskelig å se hvorfor Universitetet fortsetter denne praksisen. Kompendiene selges visstnok til selvkost, men da regnes vederlag til Kopinor med i prisen. Kjøp av kompendier blir da ofte en dobbel betaling for innholdet, først betaler Universitetet for elektronisk tilgang, deretter betaler studenten for kompendiet. Vi vil derfor oppfordre Universitetet til å bli bedre på å informere om denne muligheten, nye studenter har nok kostnader uten å måtte betale dobbelt.

ILLUSTRASJON: JULIUS VIDARSSON LANGHOFF

Hva skal jeg bli når jeg bli stor?

Motivasjon er det viktigste for å velge utdanning. Men det er lov å bruke hodet, skriver Kyrre Lekve.

Hva skal jeg blir når jeg blir stor? Det er et sjelsettende spørsmål for de fleste underveis i utdanningsløpet. For noen av oss går det visst aldri over.

I takt med at høyere utdanning har blitt en masseutdanning, har kravene fra samfunnet økt. Når rundt en kvart million mennesker er i høyere utdanning, har vi ikke råd til å ha et system der en stor andel «surrer rundt på Blindern i årevis». Samfunnet (forstått i ganske vid betydning) krever at universiteter og høyskoler leverer den arbeidskraften de vil ha, og den skal være fiks ferdig klar for yrkeslivet. Den siste tidas voldsomme krav om å utdanne flere teknologer og ingeniører er en god illustrasjon. I kjølvannet av ingeniørmangelen har mange tatt til orde for at det må bli slutt på at studentene selv velger hva slags utdanning de skal ta, selv om jeg har til gode å høre noen fortelle hvordan de skal gjøre det i praksis: Kidnappe folk på HF og sperre de inne på HiOA?

Jeg er en fanatisk tilhenger av utdanning. Demokratiet styrkes når flest mulig får tilgang til så mye utdanning de har lyst og evner til. Hva slags utdanning folk tar, er ikke det avgjørende. Jeg er tilhenger av både den målrettede, og den mer dannelsespregede utdanningen. Jeg syns studievennene mine på MatNat leste for lite skjønnlitteratur, og jeg syns vennene mine på HF og SV leste for mye skjønnlitteratur. Men de fikk seg en utdanning alle sammen.

Statistikken viser at det er lurt å ta utdanning. Myten om at ungdom blir overkvalifisert, og at vi får for mange med høyere utdanning bekreftees ikke. Tvert i mot er det sånn at høyere utdanning i dagens Norge nærmest er en garanti mot å bli arbeidsløs. Dessuten er det sånn at jo mer du har av utdanning, jo større er sjansen for at du bruker den i yrkeslivet. En god grunnutdanning ved universiteter og høyskoler er også starten på den virkelige utdanningen: den i arbeidslivet.

«Selv har jeg lyst til å bli historiker når jeg blir stor. Tror jeg.»

KLARTEKST

Kyrre Lekve er statssekretær for Tora Aasland (SV), statsråd for forskning og høyere utdanning.

Så hvordan skal vi finne ut hva vi skal bli når vi blir store? Den viktigste forutsetningen tror jeg er motivasjon. Jeg tror ingen blir gode teknologer av å bli tvunget til det, enten det er med pisk eller gulrot. Samtidig tror jeg de fleste har litt forskjellige interesser, og at valget står mellom flere alternativer. Da tror jeg vi som samfunn må være tydelige på hvor vi trenger flere folk. De fleste er ganske rasjonelle. Har de to (gode) alternativer, og det ene gir dårlige jobbmuligheter, velger de det andre.

Systemet må likevel gi et visst rom for omvalg. All verdens informasjonskampanjer og bataljoner av rådgivere i skolen kan ikke hindre alle i å velge feil. Da må det gå an å starte på nytt. Vi trenger litt slakk i systemet. For de fleste er uansett ikke tanken på alt for mange ekstra semestre med lån særlig fristende.

Det er ingen menneskerett å studere akkurat det vi vil.

Det er helt greit at politikere og lærestedene satser på det i framtida. Det er derfor det har vært brukt millionbeløp på realfag de siste årene. Det er derfor det er satset på lærerutdanning og helse- og sosialutdanninger.

Selv har jeg lyst til å bli historiker når jeg blir stor. Tror jeg.

kulturredaktør: **Øyvind Gallefoss**
oyvingal@universitas.no 980 03 342

featureredaktør: **Ingeborg Amundsen**
ingebhu@universitas.no 922 76 929

KULTUR

Eldre blir kvikkere med dataspill

DATASPILL:

Det enorme online-rollespillet World of Warcraft kan gi eldre bedre romfølelse og reaksjonsevne. Det viser en studie av amerikanske 60–77-åringer som spilte World of Warcraft i 14 timer over en 2-ukers-periode.

De eldre ble testet både før og etter spillingen, og ble også sammenlignet med en kontrollgruppe som ikke spilte data i perioden.

– Vi valgte World of Warcraft fordi det har momenter vi følte ville bidra positivt – det er et kognitivt utfordrende spill i et sosialt interaktivt miljø, som plasserer brukerne i uvante situasjoner, sier Anne McLaughlin, forsker ved North Carolina State University til Science Daily.

Resultatene viser at de som fikk best utbytte av spillingen var de som i utgangspunktet skåret lavest på de kognitive testene.

Løsner på kunsten

Med utøverne i sofakroken og en pils i labben, skal du lokkes til å oppleve kunst og musikk utenfor tradisjonelle, høytidelige rammer.

Treningssak: Du må lære deg å lytte etter andre ting enn beat og melodi. Det er litt som tapas, du må smake litt her og der før du bestemmer deg for hva du liker, sier Dag Magnus Soyland Narvesen om sin trommekunst.

Lenge siden siste tannsjekk ?

IBSEN TANNKLINIKK

Moderne klinikk sentralt i Oslo sentrum. Her brukes det samme prisliste som tannhelsetjenesten på Blindern (SIO). Ca 20% rabatt. Vi utfører alle typer tannbehandling. Akutte pasienter får time på dagen.

Tannbleking til kun 2300,-kr Skånsom og effektiv.

Du får garantert en positiv opplevelse hos oss.

Kontakt Info: Ibsen tannklinikk

Pilestredet 17, 0164 Oslo

V/tinghuset, vis a vis Sentrum parkeringshus

Tlf. 222 00 662

info@ibsentannklinikk.no

www.ibsentannklinikk.no

Mat & Følelser

Boken «**Når mat blir en besettelse**» av Ellen Anker-Nilssen, tidl. solgt i 3500 eks., nå nytt opplag, selges nå hos forfatteren:

www.matogfolelser.no stud. red.pris: kr.200,-

FLICKR/DAMENHR

Aper aborterer med vilje

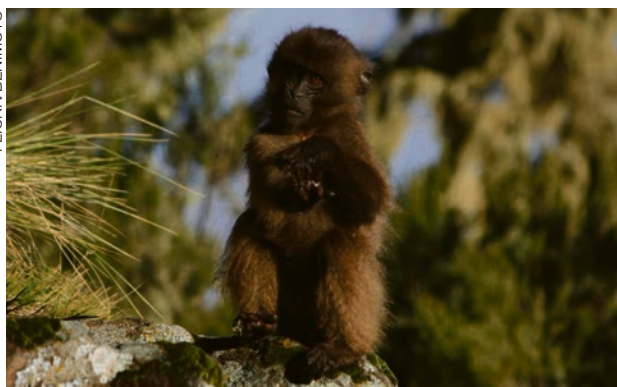
DYR ER RARE:

Gelada-hunner ser ut til å abortere dersom gruppen de lever i blir tatt over av en ny dominant hann. Geladaene er en bavianaktig apeart, og det er ikke uvanlig at geladahanner dreper avkom de ikke er far til selv. Er en apehunn gravid med den forrige hannen, vil det derfor være smart for henne å unngå å bære frem og føde et avkom som sannsynligvis ikke vil leve opp likevel.

Det er nemlig både risikabelt og energikrevende å fullføre en graviditet. Forskerne fant at 80 prosent av de gravide apene avsluttet graviditeten i løpet av ukene etter at en ny dominant hann etablerte seg.

Dette kalles Bruce-effekten, etter zoologen Hilda Bruce, som først oppdaget den blant gnagere. Det mistenkes at også løver iblant selvaborterer, men bevis for en Bruce-effekt blant ville dyr har hittil ikke vært påvist.

FLICKR/BENIMOTO

Cieo-stifterne: Inger-Kristine Rieber, Marie Solum Gran, Daniel Kjellesvik og Iselin Gjelstad vil formidle klassisk og kunst til unge lyttere.

Cieo

- Cieo SB er et studentforetak, som har som mål å gjøre kunst og musikk mer tilgjengelig for et ungt publikum gjennom nærhet mellom utøver og publikum.
- De lanserte sin serie *Smelteverket* 24. februar. Den første kvelden i serien møttes trommeslager Dag Magnus Søyland Narvesen og fotografen John Nordahl, i en symbiose mellom foto og musikk.
- Cieo består av pianist Inger-Kristine Riber, student i kultur og ledelse Iselin Gjelstad, komponist Daniel Kjellesvik og hornist Marie Solum Gran. Alle er nåværende eller tidligere studenter ved Norges musikkhøgskole.

KUNSTFORMIDLING

tekst: Agnes Klem

foto: Hans Dalane-Hval

– «Silverhavet» er en betegnelse på gjennomsnittspublikummet på klassiske konserter. Grått og hvitt hår så langt øyet kan se. Vi vil prøve å bygge opp en ny publikumskrets. Det skal ikke være høytidelig og kjempedyrt, sier Iselin Gjelstad.

Dropper dressen

Gjelstad studerer kultur og ledelse på Handelshøyskolen BI. Sammen med tidligere medstudenter fra Norges musikkhøgskole (NMH), har hun startet foretaket Cieo for å formidle kunst og musikk på en ny måte.

– Mozart var sexgal og en fyllefrans, han. I hans dager møttes folk fra alle lag i operaen. Høykultur er bare fjas; all kunst bør være tilgjengelig for alle. Det trengs ikke et spesielt stort hus som Konserthuset og en fin dress,

forklarer Daniel Kjellesvik, styremedlem og medstifter av foretaket.

Hjemmekoselig

Gjengen bak Cieo sitter klare i fotograf John Nordahls atelier på Grünerløkka. Foran et hvitt lerret med Nordahls mørke bilde-serie av hodeskaller og forpinte sjeler, står et trommesett omgitt av kjetting, røde kobberkopper, Pringles-bokser og treklosser.

– Vi tenkte: Hvordan bryte barrieren mellom publikum og aktører? Her møter publikum kunstneren i sitt naturlige habitat. Det er ikke noe backstage, ingen avstand eller autoritetsforskjell, sier Kjellesvik.

Det lille lokalet er badet i stearinlys. Mellom små bord med snacks og barkraker, tusler utøverne rundt og småprater med publikum. Cieo forsøker å gjøre stemningen så uformell som mulig.

– Det kommer an på miljøet. Klassiske konserter tar ofte form som et ritual, hvor det er en uskre-

ven regel for hva slags forståelse du skal ha for musikken, som en barriere. Vi tenker at det må være verdt å være her når det skjer, sier Kjellesvik.

– Når du liksom godt kunne sittet hjemme og sett på Derrick, da er det jo bare å holde sofaen, supplerer kveldens trommelsager Dag Magnus Søyland Narvesen.

Beyoncé møter Schubert

Seansen er en del av den nye serien *Smelteverket*. Hva som skal smelte sammen, er imidlertid ikke så enkelt å forklare.

– Det er snakk om å formidle opplevelser i skjæringspunktet mellom to kunstformer, ved å spille på flere sanser samtidig. Bildene sier noe til deg. Da får du en opplevelse, kanskje føler du avsky, eller synes det er vakkert. Det samme gjelder for musikk. De to kunstartene står stødig hver for seg, men gjennom sameksistensen forsterker de hverandre, sier Søyland Narvesen.

Dette kan høres ullent ut for et

utrent øre, men det er helt greit ifølge Kjellesvik.

– Den vage greia skal ikke være skremmende. Vi må være åpne på at dette er vagt. Vi prøver ikke å definere hva som er kunst, men vi vil vise hva det kan være, sier Kjellesvik.

– Hvis du ser Beyoncé musikkvideo med Schuberts musikkstykket får du en helt annen opplevelse av begge kunstformene – forhåpentligvis, sier Søyland Narvesen med et skjevt smil, i et forsøk på å konkretisere.

Skremsel og sjangerdød

Publikum står klint oppi trommesettet på Grünerløkka. Oppsettet kan virke påtrengende, men Søyland Narvesen mener det er ok med litt diskret press for at folk

skal få øynene opp for nye kunstuttrykk.

– Vi prøver å unngå sjangerbåser. Sjangere skaper forventning.

«Høykultur er bare fjas; all kunst bør være tilgjengelig for alle.»

Daniel Kjellesvik, medstifter av Cieo

ger. Hvis du ikke svarer til disse, er det vanskeligere å få folk til å oppleve noe nytt. Dette her skjer først når du ser det. Det kan ikke oppleves hjemme. Hvis du ikke fikk det med deg, er det over. Vi skremmer kanskje livet av folk, men de lærer noe allikevel, sier Søyland Narvesen.

Kjellesvik har dessuten en klar plan for å nå ut til skeptikerne med musikk som ikke er like lett fordøyelig som pop og rock.

– Det er mange som sier de ikke liker fisk. Da må vi lage noe skikkelig god fisk, sier han før stillheten senker seg. Søyland Narvesen løfter trommestikkene, klar til å få oss til å smake.

agneskl@universitas.no

© Tim Hetherington/Panos Pictures

© Lynsey Addario/VII

Utstillingsperiode: 10. februar–22. april

I AFGHANISTAN

I AFGHANISTAN viser ulike sider av et land vi har hørt mye om, men som de fleste av oss kjenner lite til.

Opplev fotoseriene *Infidel* av Tim Hetherington og *Veiled Rebellion* av Lynsey Addario.

Møt Sadaf, Nargis og Sahar i videodokumentarene *Kabulkortene* av Anders Sømme Hammer og Christoffer Næss.

nobelsfredssenter.no

Nobels Fredssenter

MASTER-INTERVJUET

tekst: Emma Tollersrud
foto: Hans Dalane-Hval

Lokalpopulisme til inspirasjon

- STUDIUM:** Politisk økonomi
- HVOR:** Handelshøyskolen BI
- OPPGAVE:** Hvordan påvirker velgerne politikken?

Amerikansk lokalpolitikk kan fremstå som et populistisk sirkus. Likevel har vi mye å lære av dem, mener Øistein Svelle.

Mens mye kan synes usunt i det amerikanske demokratiet, er lokalpolitikkerne der flinkere til å tilpasse seg velgenes synspunkter enn de norske.

I alle fall om vi skal tro Øistein Svelle, som er i ferd med å undersøke to former for velgermakt i norske kommuner. Den ene handler om at politikkerne tilpasser seg velgerne, den andre om at velgerne stemmer på ulike alternativer ved valg.

Plasserer seg ut fra velgerne

Svelle er entusiastisk tilhenger av kombinasjonen politikk og økonomi. Poenget med velgerpåvirkningen kan enkelt illustreres med en velbrukt økonomisk teori, mener han.

– Se for deg to iskremselgere på en strand. Det vil være mest rasjonelt for begge å plassere seg midt på, slik at de kan hank inn alle kundene på hver sin strandhalvdel.

Slik er også amerikanske lokalpolitikere, som plasserer seg ut fra hvordan de kan tiltrekke seg flest mulig velgere, og gjerne inn mot sentrum.

At Oslo Arbeiderparti dreier mot høyre er et eksempel på den samme påvirkningen, mener Svelle. Et borgerlig flertall her gjør at de for eksempel velger å gå imot eiendomsskatt.

Mens i arbeidet med oppgaven viste det seg samlet sett at norske lokalpolitikere i liten grad tilpasser seg velgenes ståsted.

– De plasserer seg på høyre-venstre-aksen uavhengig av hvor velgerne står lokalt, sier Svelle.

Sunn populisme

I en meningsmåling plasserte 4000 lokalpolitikere seg på en høyre-venstre-akse. Resultatet sammenlignes med velgenes plassering, målt i partioppslutning ved stortingsvalget.

En kan se for seg kampen om borgermesterstolen i TV-serien *The Wire*, og prise seg lykkelig over at norske lokalpolitikere er mindre populistiske og mer «ekte» enn de amerikanske.

For populistene handler det om å ta tempen på «massene», og overforenkling, kortsiktighet og personfokus er typiske kjennetegn.

– Selv om amerikanerne har mindre innflytelse gjennom valgkanalen, avgjør de i større grad politikernes posisjon, sier Svelle.

Slik innflytelse har vi lite av i norsk lokalpolitikk, mener Svelle, og påpeker det positive i denne formen for populisme.

– Populisme er også en måte å oversette velgeropinionen til politikk, sier han.

Norske kommuner mer begrenset

Forklaringen ligger delvis i at to-partisystemer har en annen dynamikk, der demokrater og republikanere vil favne bredest mulig.

– Og norske kommuner har mye strammere rammer for hva de kan gjennomføre enn amerikanske delstater, sier Svelle.

At den strenge økonomiske modellen egner seg dårligere for norske forhold, er også vesentlig. Den forutsetter at velgerne foretar rasjonelle valg basert på klare preferanser og fullstendig informasjon.

Følelser, fascinasjon for enkeltpolitikere, medier, retorikk og lobbyisme kan påvirke vel så mye, innrømmer Svelle.

– Hva er lærdommen i dette?

– Vi kan lære hva som skal til for at velgere skal bli lyttet til. Det er gunstig å vite om disse sammenhengene når man skal reformere kommunepolitikken, sier han.

kulturredaksjonen@universitas.no

Alenegang for EU

Ensom: Agnes Arnadottir og Ja-siden er relativt alene i ønsket om å gjenopplive EU-debatten.

Europa er i en dyp økonomisk krise. I Norge godter vi oss over å slippe redningspakker. Agnes Arnadottir mener vi har det altfor bra.

EU

tekst: Vegard Røneid Erikstad
foto: Hans Dalane-Hval

I et land der det vi hører om EU stort sett er negativt jobber Agnes Arnadottir for at Norge skal bli med i unionen. Hun opplever at nordmenns holdninger til EU gjenspeiler vår privilegerte hverdag.

– Det virker som mange godter seg over hva som skjer i EU, og bare er glad for at vi er på utsiden. En slik holdning er enda et tegn på hvor bra vi har det i Norge. Egentlig altfor bra, sier hun.

Arnadottir er avtroppende leder i Studenter for EU Oslo. Snart skal hun fortsette arbeidet, som andre nestleder i Europeisk Ungdom, hvis valgkomiteens innstilling blir vedtatt.

– Føler du ikke at du kaster bort tiden din ved å jobbe for en sak som ingen er opptatt av i Norge?

– Nei. Selv har jeg aldri hatt noe problem med å være i mindretall. Men det er selvfølgelig frustrerende at det ikke skjer noen ting.

Nei-landet

To ganger har Norge sagt nei til medlemskap i EU. Siden siste avstemning i 1994 har en norsk EU-debatt vært død. I Soria Moria-erklæringene slås det ettertrykkelig fast: «Regjeringen vil ikke søke om norsk EU-medlemskap». Arnadottir innrømmer at det er vanskelig å bli hørt som EU-tilhenger.

– Mange i Norge ser på EU som et slags monster. At det er fjernt fra folk flest, og opptrer på egenhånd. Men de beslutninger som fattes i EU, tas av nasjonale ministre fra medlemsstatene og direkte

folkevalgte parlamentarikere fra mange forskjellige partier, sier hun.

Nei til EU hevder at et norsk medlemskap er en trussel mot «folkestyret», at politikerne ikke får stått til ansvar overfor velgerne. Dette er ikke et unikt problem for EU, mener Arnadottir.

– Dette er ikke noe problem som er unikt for EU. Det er like langt fra Finnmark til Oslo. Dessuten er det mange ulike demokratiske kanaler i EU. Du har parlamentet og du har ministerrådet der regjeringsmedlemmer møtes regelmessig.

Nesten medlem

Europautredningen slår fast at Norge er 75 prosent medlem av EU.

Dette brukes av Ja-siden som et argument for at vi bør gjøre forholdet offisielt. Arnadottir peker også på at vi bør bli medlem for å på-

virke politikk som angår oss selv.

– Hovedgrunnen til at Norge bør bli med i EU er at vi skal få muligheten til å påvirke det vi allerede er dypt integrert i. Norge må bli hørt, noe vi ikke blir nå, sier hun.

Hvis et medlemskap blir en realitet er det Norge som vil tjene mest på det, hevder Arnadottir.

– Egeninteressen vi har av å bli medlem er stor. Slik det er nå må vi følge det meste som bestemmes i Brussel, uten at vi har noen mulighet til å være med å forme politikken. Spesielt når det gjelder spørsmål om det indre markedet og handel er vi på sidelinja i beslutningsprosessen, men likefullt må vi tilpasse oss vedtakene.

– Kan Norge, som et lite land, få noen innflytelse i kamp med de store

landene i EU?

– Ja, små lands stemmer veier relativt sett mer i forhold til de store statene, men de store har selvfølgelig mye å si. Hvis man ikke opplever å bli hørt er det mulig å melde seg ut.

Krisemaksimering

Det er mange som mener at den økonomiske uroen i eurosone er det endelige beviset på at vi har det best uten EU.

– Hvem har skylda for den økonomiske krisa mange euro-land nå befinner seg i?

– Det er ikke direkte EUs skyld at man har kommet i denne krisa. Det er enkeltstater i unionen som har levd over evne lenge, også i gode tider. De får svi for det nå. Men det krisa viser er sårbarheten i systemet, at problemene til et medlemsland i stor grad påvirker hele unionen, sier hun.

– Har ikke krisa endret ditt syn på EU?

– Prinsipielt har ikke krisa endret mitt syn på EU i det hele tatt. Jeg har fortsatt like stor tro på EU, og synes det er inspirerende å se hvordan det jobbes for å løse problemene. EU har opplevd mange kriser tidligere, og kommet styrket ut av det. Det tror jeg også kommer til å skje nå.

vegarder@universitas.no

SERIE: Transsynt academia?

Universitas intervjuer studenter med synspunkter utenfor normalen.

Tidligere har vi møtt en kommunist og en objektivist.

Denne uken, uten sammenlikning for øvrig, lurer vi på hvordan det er å fronte norsk EU-medlemskap i krisetider.

Dette skjer på

Det Norske Studentersamfund

Konsert / 2.Mars / 20:00

Lillesalen Konsertserie:

KALLEBERG BAND+E. HEGDAL

Låtskriver og vokalist Hanne Kalleberg har fått med seg Jakop Jansønn på trommer, Philip Birkenes på piano og Knut Olav Sandvik på bass. Alle har bakgrunn fra jazzmiljøet ved Norges Musikkhøgskole i Oslo, men kommer henholdsvis fra Flekkefjord, Tromsø, Grimstad og Ulefoss.

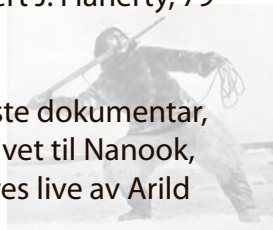
Med Knut Olavs sans for det tydelige og enkle, Philips lekenhet og energi og Jakops helhetsforståelse blir Hannes komposisjoner langt fra perfekte, men uttrykket blir desto mer personlig, rått og godt.

Film / Torsdag 1. mars / 19:00

Stumfilmkonsert!: Nanook of the North

Nanook of the North USA/Frankrike, 1922, Regi: Robert J. Flaherty, 79 min.

Nanook of the North (1922), regnes som verdens første dokumentar, skapt av Robert J. Flaherty. Filmen viser det daglige livet til Nanook, en eskimo, og hans familie. Filmmusikken improviseres live av Arild Hammerø, Morten Kvam og Tore Sandbakken.

Onsdag 29. februar

19:00 Debatt: Forsvaret
20:00 Stand-up i BokCaféen
20:00 Fridans Swing i BokCaféen

Torsdag 1. mars

19:00 Stumfilmkonsert i Lillesalen
21:00 Jazz-jam i BokCaféen

21:00 Smalt Som Faen: Konsert med MUSTH+

Fredag 2. mars

19:00 Akademisk Vorspiel: J.A. Seip foredragene
21:00 Konsertserie: KALLEBERG BAND+E. HEGDAL

Mandag 5. mars

19:00 Foredrag Upop: "Kriminalromanens grenser"

Tirsdag 6. mars

19:00 Tidsbilde: Chronopolis
Film i lillesalen
20:00 Quiz i Biblioteket

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

www.studetersamfundet.no

akademika

PETIT

Hverdags-
løgnen

«**T**ar du livsløgnen fra et gjennomsnittsmenneske, tar du lykken fra det med det samme», sa en trinn mann med skjegg. Vel, tar du hverdagsløgnen fra en gjennomsnitts-meg, står du ikke igjen med så pokkers mye da heller.

Jeg lyver – hele tiden. Det koster meg ikke en kalori. Jeg vet ikke om det er et tegn på moralsk råttenskap, eller en nødvendig attributt jeg har tilegnet over årenes løp.

Å svare på et direkte spørsmål med en beksvart løgn, tar jeg til kaffen on the go. Lettmelk, takk. For det er så lett. Folk tar alt jeg sier for god latte.

Far ringer og spør om jeg er helt sikker på at avløpet var tett da vi

flyttet inn i leiligheten. Det er advokater involvert. Jeg kan vagt erindre å ha trøkka kilovis med kaffegrut, spagetti og råkost nedi der. Enda vagere i hukommelsen, er minnet om et avløp som fungerte sånn tålelig da vi ankom etablissementet. –Tett som ei potte var det, lyder svaret.

Vips, før jeg rekker å trykke inn på-knappen på samvittigheten, blank løgn.

Du vet når man blir oppfordret til å stille de dumme spørsmålene i timen, fordi femten andre sikkert brenner inne med samme spørsmål? Vel, litt samme følelsen får jeg overfor denne lyvinga. Går alle rundt og lyver like ofte som de sier sannheten? Dette må i så fall ha fatale konsekvenser for hvordan samfunnet vårt fungerer. Ta Jens, for eksempel. Hva hvis han lyver annenhver gang han blir stilt et spørsmål?

Det verste er at sannheten sikkert ville gjort samme nytten. Jeg lyver i de mest unødvendige situasjoner. – Vasker du i morgen, eller? – Jaja. Herre fred, jeg kunne bare sagt at jeg får tid til helga.

«Det hersker ingen tvil om at løgnen er den dypeste, sykdomsskapende kraft. Løgnens fremste (...) oppgave er å skjule sannheten om oss selv for oss selv», kontrer Jens Bjørneboe og sprekker hull i vannballongen min. Er det meg det er noe galt med?

Enn så lenge klapper jeg meg på skulderen og tenker i mitt stille sinn: Uten løgnen ville du vært plettfri, en supernova av flinkhet. Det hadde blitt for mye.

Nora Helmer

«Jeg kan vagt erindre å ha trøkka kilovis med kaffegrut, spagetti og råkost nedi der.»

Samboere: Guri Larsen, professor i kriminologi, føler seg tryggere med Singa i huset. Singa har tilgang over alt, og deler også døgnrytme med matmor. – Singa er en B-hund, og det passer meg godt.

Kjøtermøt

AKADEMIKERBIKKJER

tekst: Mia Caroline Bratz

foto: Ketil Blom

– Da jeg begynte på BI hadde jeg ett absolutt krav: Hunden skulle få bli med på kontoret.

Det rykker i båndet til Tore Bråthen, professor i forretningsjus. Vorsteh-hunden Fant skråner målrettet mot en stolpe for å tisse, mens professoren balanserer etter ham bortover isen.

Når Universitas treffer Fant er han ute på en luftepause mellom to møter i Norges eien- domsmeglerforbund. Så lenge det ikke er noen allergikere til stede er han med på møtene til Bråthen. Fant er nemlig en vaskeekte profes- sorhund. Bare to dager etter at han ble hentet ut av valpekullet, var han med professoren på

forelesning. Da lå han i en kurv bak kateteret, og ble livredd da han stakk hodet frem og så alle de skumle studentene. I dag er vorstehren godt kjent på BI. Han er vanligvis på kontoret til Bråthen fra klokken åtte om morgenen til ni på kvelden. Innen den tid har han fått seg en luftetur rundt BI, og gjerne også en løpetur. I blant hender det til og med at Fant dukker opp i mediene.

– Han har kommet med på bilder i Finans- avisen, og da en tv-stasjon kom til BI for å lage et intervju med meg, svinset også Fant rundt på kontoret. Det første man ser av det klippet er snuten til Fant.

Mens Bråthen gjør mindre ut av seg, virrer Fant rundt i Slottsparken med høy haleføring. Bråthen tror ikke han ville likt seg særlig godt som professor.

– Fant skjønner det han vil skjønn. Men jeg lurar på om han er litt for rastløs og utålmodig til å sitte på rumpa hele dagen.

Fant står og skuler på en hvit terrier.

– En kollega av meg sier at hvis Fant var menneske, ville han kostet samfunnet store summer. Han er til tider ganske krevende, ved- går Bråthen.

– Slår han seg vrang?

– Han er egenrådig og litt stri. Han kan selv- følgelig kommandoen «sitt», men noen dager passer det ikke Fant å gjøre akkurat det.

Dessuten elsker Fant å være midtpunktet. Bråthen forteller at hver gang han får kontor- besøk, er Fant overbevist om at det er ham de har kommet for å treffe. Det topper seg gjerne når Fant vil fortelle at han er sulten.

– Fant pleier å lage oppstuss ved å hente puter, votter eller sokker.

Eier: Harald Osmundsen

Alder: 65
Yrke: Professor i biovitenskap,
Institutt for oral biologi, UiO
Beste egenskap: Vil ikke svare på det (...)
Verste egenskap: Sta
Favorittmat: Kveitemiddag
Favoritthobby: Hunder og hagestell

Hund: Tyra

Alder: 7 år (49 menneskeår)
Rase: Riesenschнауzer
Beste egenskap: Snill,
omgjengelig og rolig
Verste egenskap: Sta
Favorittmat: Tørket oksepenis
(kalles «muskel» i dyrebutikken)
Favoritthobby: Være i hagen

«Bikkjer er nå bikkjer,
spør du meg. Intellek-
tuelt kommer de ikke
lenger enn til treårs-
stadiet.»

Harald Osmundsen, professor i biokjemi.

Eier: Tore Bråthen

Alder: 56
Yrke: Professor i forretningsjus
og instituttleder ved Institutt for
regnskap, revisjon og jus, BI
Beste egenskap: Ordentlig og skikkelig
Verste egenskap: Har alltid for liten tid.
Favorittmat: Fisk
Favoritthobby: Lange turer i Nordmarka
og på fjellet med joggesko eller på ski.

Hund: Fant

Alder: 8 (56 menneskeår)
Rase: Strihåret vorsteh-hund
Beste egenskap: Tores beste venn,
dessuten er han svært sosial.
Verste egenskap: Egenrådig
Favorittmat: Det han stjeler.
Favoritthobby: Lange turer i
Nordmarka og på fjellet.

er

Bak en stor professor, står det ofte en hund. Men hvem er egentlig disse firbente akademikervennene, og hvor mye ligner de sin eier?

Det later ikke til at forholdet mellom hund og profes-
sor er noe dårligere av den grunn. Fant mistrives når han
ikke får være med Bråthen, og Bråthen vil på sin side heller
slutte i jobben på BI enn å være foruten Fant på kontoret.
– Jeg vet jeg er elsket over alt på denne jord av Fant. Vi
krangler veldig ofte, men sånn er det kanskje med dem
man elsker?

Å være professorhund er ikke like enkelt ved Universi-
tetet i Oslo (UiO). Den samme dagen Guri Larsen skulle
hente Singa ble hun fortalt at det ikke lenger var tillatt å
ha hund på kontoret. Det endte med at kollegaens vorsteh-
tiske satt valpepass for Singa. Nå er hun stort sett hjem-
me alene. Midt på dagen får hun besøk av en profesjonell
hundelufter.
– Det er klart det er en ulempe ikke å kunne ha med Singa
på jobben. Det hender at jeg lurer henne med. Da forsøker
vi å gjøre oss så usynlige som mulig i heisen, erkjenner pro-
fessoren i kriminologi.

Med Larsens forrige hund, Simba, var stemningen ved
UiO en helt annen.
– Simba fikk lov til å være med på møter, og ble ofte nevnt
i møtereferatene. Hun var ganske uskikkelig, og pleide å
stjele matpakker av kollegaer.
Etter at Larsen fikk hunder ble hun vegetarianer, og be-
gynte å forske på økologisk kriminologi og dyremishand-
ling.
– Det er ikke bare mennesker som utsettes for rasisme,
jeg mener at dyr utsettes for artsrasisme fra mennesker.
Det er en måte å legitimere dyremishandling. Jeg tror
hundene mine har utvidet tenkningen min om hva det
betyr å være menneske.
– **Singa er ikke** min eiendom, hun er samboeren min. Jeg
mener hun har rett til å ha sitt eget hundeliv, forteller Lar-
sen, mens Singa haler henne bortover bilveien.
På gangstien ved Møllefossen får Singa gå fritt. I all ive-
ren hopper hun opp med sølete poter på kåpen til profes-

soren. Men eieren lar seg ikke affekttere.
– Mange mener at Singa er en umulig hund. Det er en
vanlig oppfatning at hunder skal eie folkeskikk. Jeg mener
det er viktigst at hunder skal ha hundeskikk.
Larsen har vært bevisst på å ikke disiplinere Singa. Hun-
den har stort sett oppdratt seg selv.
– Kjenner du deg selv igjen i Singa?
– Nei. Singa er et mysterium for meg. Jeg tror hun skjøn-
ner mer av meg enn jeg skjønner av henne. Jeg prøver å
overtale henne til å lære menneskespråk, for jeg kan ikke
forstå hundespråket.
Larsen bøyer seg ned.
– Hvordan har du det Singa? Hm? Har Singa det bra?
Singa ser opp på Larsen med store, brune øyne, før hun
løper to små mynder i møte.
– Så dere ligner ikke?
– Nei. Singa er seg selv, sier Larsen bestemt.
– Det vi har til felles er at vi liker å gå tur, og være i natu-
ren. Singa er ikke så glad i å lese.

Eier: Guri Larsen

Yrke: Professor i kriminologi ved Institutt for kriminologi og rettspsykologi, UiO
Alder: 68
Beste egenskap: Nysgjerrig
Verste egenskap: At hun ikke alltid forstår hva hun ønsker å forstå.
Favorittmat: Rødbetsalat og auberginer
Favoritthobby: Forskning

Navn: Singa («løve» på malaysisk)

Alder: 8 (56 i menneskeår)
Rase: Curled coated retriever
Beste egenskap: At hun er en art som eieren ikke skjønner seg på.
Verste egenskap: Ekkel med yngre tisper.
Favorittmat: Tørkede seibiter (egentlig kattemat)
Favoritthobby: Løpe på fjellet

«Det er ikke bare mennesker som utsettes for rasisme, jeg mener at dyr utsettes for arts-rasisme fra mennesker»

Guri Larsen, professor i kriminologi

Eier: Knut Heidar

Alder: 62
Yrke: Professor i statsvitenskap ved Institutt for statsvitenskap, UiO
Beste egenskap: Tålmodighet
Verste egenskap: Utålmodighet
Favorittmat: Hvit fisk
Favoritthobby: Lete etter ryper

Hund: Frøya

Alder: 7 (49 menneskeår)
Rase: Engelsk springer spaniel
Beste egenskap: Sansen for friluftsliv og matkuler
Verste egenskap: Snikende matsøking
Favorittmat: Alt
Favoritthobby: Lete etter mat

– Tyra er en flott turkamerat. Men vil hun ikke gå, så vil hun ikke. Jeg har ikke problemer med å overtale henne, men hun veier jo tross alt 50 kilo pluss.

Riesenschnauzeren Tyra beveger den store hundekroppen i retning bort fra det odontologiske fakultet ved Gaustad.

Harald Osmundsen, professor i biokjemi, har gjort et unntak for Universitas og tatt med Tyra på jobb. Vanligvis synes han ikke det har noe for seg å ha med henne på kontoret.

For Osmundsen er Tyra først og fremst en turkamerat. Sammen går de halvannen times tur hver dag.

– Riesenschnauzere er rolige og fine å gå på tur med. Dessuten skal de heller ikke fly og løpe langt av gårde i skauen, påpeker Osmundsen.

Tyra har lagt seg ned og hviler det store hodet i snøen.
– Er Tyra smartere enn andre hunder?

– Bikkjer er nå bikkjer, spør du meg. Intellektuelt kommer de ikke lenger enn til treårsstadiet. Men de har store krefter som man må vite hvordan man skal håndtere. Rasen hennes blir ansett for å være smart og viljesterk.

Selv om Tyra kan virke stor og faretruende, er hun ifølge Osmundsen en yndet lekekamerat i nabolaget. Likevel er det én hund hun ikke tåler synet på.

– Det er en annen riesenschnauzer i nabolaget som er forelsket i henne, men som hun selv ikke kan fordra. Hun liker som regel andre hannhunder, men akkurat han tåler hun ikke.

Osmundsen ser tankefullt ned på Tyra.
– Han er en nydelig bikkje. Jeg kan ikke fatte og begripe hvorfor hun ikke liker ham.

Tyra gjør ikke mye ugang lenger. Men Osmundsen forteller at hun har tygget i stykker både kassetter med familie-

video og mobiltelefoner. Det aller verste Tyra har gjort var å bite i stykker en førsteutgave av Agatha Christie som tilhørte kona.

– Akkurat den boka, det var en tragedie. Den smakte vel særlig bra fordi den hadde skinnperm, sukker Osmundsen, men kan ikke la være å humre.

– Har Tyra fine tenner når matfar jobber på odontologisk?
– Tyra har fine tenner, men akkurat det lar jeg veterinærene styre med.

Men hundesveisen tar Osmundsen i egne hender.
– Jeg klipper henne fire til seks ganger i året. Det synes jeg er gøyalt. Jeg har en sånn maskin jeg bruker, og så følger jeg frisyremalen til hennes hunderase.

I det sekundet statsviter Knut Heidar har åpnet døren til huset, smetter Frøya ut av døren og skrenser rundt på gårdsplassen for å hilse på de nyankomne.

Ekte kjærlighet: Tore Bråthen, professor i forretningsjus, (t.h) og Fant (t.v.) er uadskillelige. Men ligner de? – Jeg har jo litt dårligere med skjegg. Ellers er vi begge veldig glad i friluftsliv, og liker å mosjonere, medgir Bråthen.

– Frøya kunne sikkert vært mer veldressert, men at hun er en såpass hyggelig jakt- og turkamerat kompenserer for det, forteller Heidar, og griper tak i halsbåndet til Frøya.

Frøya er en svært omgjengelig, liten hund, men dessverre vimsete på jakt.

– Det hender jeg blir litt irritert når hun ikke jager opp en rype som sitter to meter foran henne, smiler statsviteren.

– Sitt!

Frøya setter seg i noen sekunder før hun spretter opp igjen, virrer rundt og setter snuten mot veien.

– Frøya er mer interessert i mennesker enn hunder. Da hun var valp var det ikke like hyggelig å gå rundt Sognsvann. Da hendte det at hun hoppet opp på damer i fine kåper.

Heidar medgir også at Frøya har en altopp-

slukende interesse for mat.

– Når det kommer til mat er hun ikke det fnugg disiplinert. Når vi er på skiturer har hun lyst til å løpe bort til barnefamilier med bål og stjele pølser. Det har vi foreløpig klart å forhindre. Heldigvis.

– Dere er kanskje ikke så like?

– Nei, det tror jeg er begrenset. Vi har til felles at vi er veldig glade i friluftsliv.

– Tror du Frøya er smartere enn andre hunder, siden du er professor?

– Nei, jeg tror nok ikke det, og uansett har det neppe noe med yrkesvalg å gjøre. Ifølge min sønn er rasen til Frøya blant de ti dummeste hunderasene. Av og til så lurar jeg på om hun er det, spesielt når hun skal jage opp ryper.

miacbr@universitas.no

MIN STUDIETID

tekst: Jenny Gudmundsen
foto: Skjalg Bøhmer Vold

HVEM:	Leo Ajkic (28)
STUDERTE:	Akademisk skriving, ex.phil. og sosialantropologi ved Universitetet i Bergen
NÅR:	2004–2005
AKTUELL MED:	Leo og de utstøtte på NRK P3

Bosnieren uten slips

– Jeg tok ex.phil, men leste bare første kapittel og møtte ikke opp til eksamen. Men jeg rakk å få et jævlig godt forhold til hun seminarlederen i ex.phil.

Leo Ajkic er blitt en ettertraktet mann. De siste årene har han gjort både «rett-fra-levra»-intervjuer i Trygdekontoret og seriøse nyhetsreportasjer i NRK. Nå står han på egne ben i P3-produksjonen *Leo og de utstøtte*. Men det er livets skole snarere enn utdanning som har gjort at han har kommet hit.

Den høye norsk-bosnieren begynte på universitetet i hjembyen Bergen etter å ha unnet seg to friår etter videregående skole.

– Hvorfor valgte du å studere sosialantropologi?

– En god kompis gikk der, og det var mye damer der. Det var som et friår uten at det var et friår, hvis du skjønner.

Leo var innom flere fag, men noen seriøs studietid ble det aldri.

– Foreldrene mine meldte meg på et fag om norsk arbeidslivshistorie. Jeg husker første forelesning. De snakket om LO, og da bestemte jeg meg for å slutte. Egentlig ville mamma og pappa at jeg skulle bli lege eller noe annet verdifullt, men det var så mye som distraherete meg, sier han.

Under den korte studietida rakk Leo å gjøre seg gjev hos damene, til tross for at han holdt seg langt unna fadderuka.

– Jeg syntes det var corny med fadderne som gikk i gule klær og barhoppa. Jeg kjente jo byen fra før, og syntes det var dumt at studentene ble en egen gruppe som ikke ble kjent med de lokale i Bergen.

Han fikk likevel noen studievenner.

– Jeg hang blant annet med en satanist-fyr jeg møtte i seminarene. Han var nekromantiker, en sånn som kan snakke med de døde. Han hadde sånne syke plakater og ekstreme filmer, sier Leo.

Kollektivet i Parkveien ble en festbule der alle slags folk hang hver helg.

– Det var bra damer, og da kom jo folk, forklarer han.

– Der var det heavy greier med fest i sånne hytter (hyblene på Studenter-samfundet journ. anm.), og ølbonger til langt på morgenen.

«Jeg fikk et jævlig godt forhold til hun seminarlederen i ex.phil.»

Leo skulle gjerne ha hatt «noe kult på papiret», noen studier å vise til, men angrer ikke på at han «kjørte greia helt ut» da han øynet sjansen for en mediekarriere.

– De som studerer kommer alltid til å gå med slips og være høyere opp i rangstigen, og det hadde vært bra å ha en utdannelse i ryggen, vedgår han.

Ifølge Leo er broderfolket fra Balkan enten eller.

– Bosniere er enten høyt utdanna, eller så har de ikke noe utdannelse. Jeg har en kamerat som studerer molekyl-shit, og en annen som er arkitekt.

magasin@universitas.no

anmelderredaktør: **Solveig N. Langvad**
s.n.langvad@universitas.no 934 86295

ANMELDELSER

Et radiofrieri

Trondheimsbaserte

St. Helen er historien om et hardcoreband som mykna opp, og ble til en powerpopgruppe. Bandet har tidligere gjort seg bemerket på Bylarm og Trondheim Calling, og er nå ute med sin første fullengder.

Plata åpner med et brak, og mye tyder på at de gjorde rett i sitt sjangerbytte. «As Low as it Can Be» er en særdeles sterk poplåt, med alle de livsnødvendige elementene inntakt. Harmonikken er interessant uten å være unaturlig, vokalmelodien fenger og sist men ikke minst: Bandet låter blodticht. Nettopp dette er hele platas styrke, og det som gjør den verdt å høre. På tross av enkelte uforutsigbare rytmiske vendinger, låter bandet stabilt. Drivet i låtene kommer av nettopp samspillet, og det løfter frem de melodiske refrengene på en overbevisende måte.

En noe slurvete engelskuttale skjemmer dessverre flere av låtene. Utydelig diksjon gjør at

PLATE

Hear Me and You Will Believe Me, Leave Me and You Will Complete Me

Av: **St. Helen**

Plateselskap: **Cannonfodder**

budskapet i teksten ikke alltid kommer igjennom til lytteren. Samtidig er det litt forstyrrende hvordan en del lange meloditoner dras ut på vokaler som egentlig blir uttalt som norske.

Selv om uttalen trenger en finpuss, er det den skamløse og ekteføyte kjærligheten til pop-tradisjonene som definerer plata. En feit skarptromme med åttitallsklang lar tankene fare tilbake i tid. Sammen med falsett-koring, rein gitarlyd og et bredt utvalg av synther låter lydbildet som skreddersydd for radio. Bundet sammen av sterke melodier og hørbar spilleglede er *Hear Me and You Will Believe Me, Leave Me and You Will Complete Me* en av nyårets mer interessante debuter.

Bendik Baksaas

bendik.baksaas@universitas.no

Rom til besvær

Galleri Seilduken

på Kunsthøgskulen i Oslo baud på tre utstillinger frå tre ulike kunstfagstudenter sist veke.

Anne Weyer-Larsen stilte ut sitt verk «The Other Road», Eunju Kang viste «The Eyes Mind», og Ida Løkken hadde utstillinga «Rom».

Dei tre verka er svært ulike, laga av svært ulike kunstnarar. Likevel vert det vanskeleg å skilja dei tre frå kvarandre, der tilskodaren får kjensla av at alt som er utstelt er oppå kvarandre.

Weyer-Larsen skildrar

finansverda versus fattigdom. I verket har ho klippa opp dressen til ein mektig finansmann for så å lappa den saman att til eit stort lappeteppe. Kang vel å fokusere meir på det estetiske i kunsten. Det å stimulera auget via figurar og repetisjonar av mønstre pregar dei to papirverka hennar. Løkken viser fotobaserte media og det ho kallar «objekt i rom». Kunstnaren tenkjer seg at menneske har private rom i

UTSTILLING

The Other Road, The Eyes Mind, Rom

Av: **Kunstfagstudentar ved KHiO**

Stad: **Galleri Seilduken**

Tid: **Fredag 24. februar**

undermedvita som ein går til i ulike situasjonar.

Tankane bak alle verka verkar både spanande og inspirerende ved fyrste augekast, men vert øydelagt av at alt kjem oppå kvarandre og difor verkar uplanlagt. Weyer-Larsen sitt verk er utstilt i eit rom som verkar meir som ein boks, som ein av dei minste studenthyblane du kan tenka deg. Kang og Løkken sine verk er i same rom, tett opptil kvarandre.

Det er til dømes ironisk at ei utstilling som fokuserer på rom vert øydelagt av akkurat det – ved at ein heile tida går med kjensla av at denne utstillinga hadde vore mykje meir interessant om den hadde fått meir plass.

Guro Havro Bjørnstad

universitas@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

Mandag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: People Love Music
1100: Studentnyhetene
1103: A-lista
1200: Snakker ikke norsk
1900: Bra Trommis
2030: Sort Kanal
2130: Get to Know Grime
2200: Goodshit
2300: The O & Jo Show
0000: Overkill

Tirsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Ry
1030: Grenseløst
1100: Studentnyhetene
1103: Du skulle ha vært der
1200: Radio Nova Highlights

Onsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur

1000: Studentnyhetene
1003: Tekstbh.-programmet
1100: Studentnyhetene
1103: UD
1130: Rabarbra
1200: Studentradiolista
1900: Kveggels
2030: Country Barn
2100: Spillmatic
2200: Funkiga Timmen
2300: Neu
0000: Støyfoten

Torsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene

0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Nova Noir
1200: Det Fiktive Selskab

Fredag

0600: Democracy Now!
0700: Spillmatic
0800: Du skulle ha vært der
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Opplysningen 99.3
1100: Studentnyhetene
1103: Nyhetsfredag
1200: Radiotjenesten
1230: Skallebank

RADIO NOVA

1900: Gymtimen
2000: Nova Nedstrippa
2100: Magic Beat
2130: Nova Amor
2200: Musikk, Dans og Drama
0000: XO Hiphop

Søndag

0000: Novanatt
0800: Ry
0830: Grenseløst
0900: Det Fiktive Selskab
1000: Snakker ikke norsk
1400: Rabarbra
1430: Stang ut
1500: Sorgenfri
1600: Poplogg

Bambi: Det er viktig å være godt polstret når isen kommer nærmere i faretruende fart. Godt at musikken på ingen måte er dansbar.

Fornedret og eksponert

Én av fire hjernerystelser skjer på skøytebanen.

Skøytebanen i Spikersuppa er som et spill av alt som er galt med samfunnet vårt. Overbefolkning, usmakelig musikk, rusmisbruk og rasisme er alle godt representerte elementer. For å ta det siste først. Hvorfor er det, blant omtrent 200 fritidsskøyteløpere, ikke én eneste person med niqab? Typisk kommunen å nekte folk å bruke religiøse plagg på skøytebanen.

Videre lider de fleste skøyteløperne av et alvorlig rusmisbruk. Disse menneskene kan deles opp i to grupper. Den første består av både ungdommer og barnefamilier som tryner rundt og ler høyt av ting som ikke er morsomt. At de samme menneskene ukritisk aksepterer den uforsvarlig høye partymusikken, er et tydelig tegn på at de er fulle. Alle som en. Den andre gruppen av rusa mennesker er de som åpenbart bruker prestasjonsfremmende midler. Enkelte av løperne i klassiske skøyter, det vil si smalere og lavere enn hockeyskøytene, går så raskt at man umiddelbart forstår at de har jukset.

Ord blir fattige når man skal skildre skøytebanens soundtrack. Det finnes mye ondt i musikkbransjen, og det er mange klar over. Hvor mye ondt som faktisk finnes der, er du ikke klar over før du har tilbrakt en halvtime i Spikersuppa. Hard oo-talls

SKØYTER

Skøytebanen i Spikersuppa

Av: **Oslo kommune**

Når: **Torsdag 23. februar**

rave og softere Lady Gaga-inspirert synthpop er musikalske holdepunkter. Anlegget spiller av disse slagerne på et helseskadelig høyt volum og med altfor mye diskant. Det hjelper heller ikke at

musikken i hovedsak er i laveste mp3-kvalitet, noe som låter ufyselig på et større anlegg. Om det var ironisk eller ikke da Smiths-låta «Panic» litt uventet dukket opp i spillelista, vet jeg ikke.

Når det gjelder selve skøytingen var det selvfølgelig en meningsløs aktivitet. Å falle på hard is er ikke så givende som det høres ut.

Hadde man enda gjort det isolert fra andre mennesker, kunne det kanskje hatt verdi som en helt ålreit forelesning om livets knallharde skole. Men på skøytebanen i Spikersuppa blir selv den mest avbalanserte persons fornedrelser eksponert for turistene som går, veldig sakte, opp Karl Johan.

tekst: **Bendik «Hjallis» Baksaas**

foto: **Christian Lycke**

bendik.baksaas@universitas.no

Thorbjørn K. Borlaug, journalist

UKAS ANBEFALING

Muntert munnspill med mer

Samtidens kuleste norske jenteband hvis hovedvokalist har en stjerneting i panna spiller lørdan’ tredje mars. Katzenjammer stiller med sine koselige kontripåpprakk-låter, og som musikk-eliten allerede veit, er de dødskeule live. I fjor kom albumet *A Kiss Before You Go*, og de multi-instrumentspillende jentene solgte ut Sentrum scene. Nå

ønsker Rockefeller velkommen. Konserthen er riktignok utsolgt, men hallo. Finn.no eller kreativ prostitusjon burde skaffe deg billett, din treige dust. Den fengende gladmusikken er høyt over middels dansbar. Liker du positiv plystring, banal banjo og muntert munnspill, bør du værre’ der.

Andre Stangeby, nyhetsredaktør

UKAS ADVARSEL

Evig pint

Det er ille nok at alle sangene til Norges mest selvgode band er klin like, at gitaristen ydmyker andre som ikke er like høykulturelle som ham selv, og at vokalisten har jålet på seg et liksomnavn (du heter Jan Ove, din klovn!). Verre er det at konsertene på Sentrum Scene kommer til å være tettepakket av siddiser som

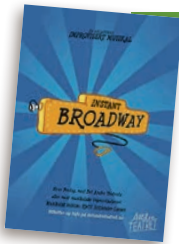
skriker og skråler med fjolledialekten sin. Så blir det allsang. Og ikke bare Kaizers-sanger, men «Tore Tang» og annet ræl rogalandinger hører på. Det blir Kristian Valen med MP5 og Trond Birkedal med kamera. Det eneste positive er at alle siddisene er samlet på samme sted. Så resten av oss får være i fred.

Vidåpen humorfødsel

Glem *Les Misérables*, *Cats* eller andre musikaler du

kjenner handlingen til. Teater liksom gir deg muligheten åtte fredager fremover til å oppleve musikaler som du ikke aner hva skal handle om. For det kan bli rævvva, eller det kan bli veldig morsomt, slik fredagens impromusikal ble. Det hele starter med at publikum blir bedt om å foreslå tema og sted for musikalen. Etter at to i salen roper ut «Tøyenbadet» og en «svømmehall» blir navnet på kveldens musikal *The Pool*. Kort oppsummert følger vi vaskegutten Sigurd som får drømmen om å bli badevakt realisert. På veien skuffer han foreldrene som håper han skal bli daglig leder i vaskefirmaet deres, og Sigurd blir i tillegg en ufordragelig badevaktssklyse. Han erkjenner tilslutt at det er vaskegutt han er, og moralen er at man skal kjenne sin plass her i verden.

Skuespillerne er jevnt over flinke til å synge, og det er ikke vanskelig å få med seg

TEATER

Instant Broadway

Av: **Teater liksom**

Scene: **Det andre teatret**

Tid: **Fredag 24. feb kl. 20:30**

tekstene. Camilla Frey og Marte Mørland står for de sterkeste vokalprestasjonene, der sistnevnte egentlig synger opera, og har musikalens morsomste bifigur som rabiat pensjonist med vannskrekk.

Og for de som måtte konspirere, skuespillerne vet virkelig ikke hva musikalen skal handle om, og de som roper ut «Tøyenbadet» er ikke medsammen-svorne. Derfor er det impoerende at de skaper en passe troverdig og underholdende historie med fravær av scener som kollapser. Kjetil Schjander-Larsen gjør også en glimrende jobb som impropianist. Stikk dit neste gang, du får ikke mer moro for 90 kroner med klærne på.

Hans J. Skjong
hansjskj@universitas.no

Kjedelig kontorkrim

Overtydlig underfundighet burde vært en selvmotsigelse, men *Ulvne i korridoren* er et forsøk på begge deler. Om det fungerer spesielt godt, er en annen sak.

En usympatisk og barnslig fyr har startet i ny jobb. Vraket fra *Paradise Hotel*, må han velge plan b for å oppnå suksess. Han vil surfe opp til businessstoppen for å leve livets glade dager med champagne og toppløse damer, som sin store helt Petter Stordalen. Hva firmaet egentlig driver med er uvisst, og snart viser det seg at de ansatte lever i frykt for ulvene som herjer korridorene etter stengetid. Og det er stort sett det. Historien må ha tatt omtrent like lang tid å tenke ut som det tar å lese den.

For all del, dette er åpenbart en gjennomarbeidet tegneserie. Roy Søbstad er allerede kjent for serier som *Brakk* og *Jesper & Jonathan*. Nå gjør han comeback med *Ulvne i*

TEGNESERIE

Ulvne i korridoren

Av: **Roy Søbstad**

Forlag: **Jippi**

korridoren. Tegningene har en sikker strek og gjennomført stil, historien har driv, og er godt fortalt – men det blir for enkelt. De symbolske ulvene ender som et ubesvart spørsmål i en ellers tullete helhet. Satiren over kontorarbeid og det skumle, ukjente som skjuler seg i gangene ved store bedrifter preges av enkel humor og overtydelige poenger. Ulven på den røde forsiden vekker interesse, og det er synd at det er det eneste å feste seg ved i dette heftet. Innholdet er så enkelt og greit at før du vet ordet av det, er siste side bladd forbi. Det har vært omtrent like underholdende som å lese stripene bakerst i aviser. Og det tar ikke mange flere minuttene heller.

Caroline Enge
universitas@universitas.no

KULTURKALENDER

onsdag 29. februar

Utstilling: Hans-Peter Feldmann har en omfattende internasjonal utstillingsvirksomhet bak seg, deriblant *Documenta V* og *Documenta VI* i Kassel, Guggenheim Museum i New York, Museum Ludwig i Köln, Walker Art Center i Minneapolis og Venezia-biennalen i 2003 og 2009. Utstillingen på Kunsternes hus presenterer verket 100 Years, som er en monumental fotografisk serie bestående portretter av mennesker i alderen åtte måneder til 100 år; en temporal frise over livssyklusen.
Kunsternes hus. Kl. 11.00.

Førpremiere: *Kompani Orheim* er historien om tenåringen Jarle og foreldrene hans som strever med å bo under samme tak i Stavanger på midten av 80-tallet. De har alle sine håp og drømmer, men sliter med å takle dagliglivet. Jarle søker tilflukt i musikk, politisk aktivisme og jenter, men å stå opp mot faren er en kamp som fortsatt gjenstår. Visningen er arrangert av Filmfest Oslo.
Folketeateret. Kl 17.30. Pris: 125 kr.

Konsert: Christian Meaas Svendsen samler sitt stjernelag av improvisatører som presenterer både komponert og improvisert musikk. Bandet består av Sofia Jernberg – vokal, Lene Grenager – cello, Morten Barrikmo – klarinett, Eivind Lønning – trompet, Henrik Munkeby Nørstebø – trombone, Christian Meaas Svendsen – bass
Biermannsgården. Kl. 20.00. Pris: 50 kr.

Teater: Teater liksom presenterer *Micetro Impro*. 12 improvisatører kjemper om å bli kveldens Micetro improvisatør og stikke avgårde med vandrepremien i form av en innrammet 100-lapp.
Det andre teateret. Kl. 20.00. Pris: 50 kr.

Bursdag: Blå feirer 15 år og feirer kvelden feirer med kremen av norsk jazz. *ÆÆ XL*, Lord Kelvin, Cortex, Faux Pas og Astro Sonic spiller alle svært eksklusive sett.
Blå. Kl. 20.00. Pris: 100 kr.

torsdag 1. mars

Debatt: Blå inviterer til en paneldebatt der fire sentrale navn i norsk musikk- og kulturliv tar utgangspunkt i hver sin medbrakte låt og diskuterer kvalitetsbegrepet på bakgrunn av eget kunstsyn, erfaring og metoder. Lars Petter Hagen, Erlend Mokkelbost, Arild Andersen og Tone Hansen stiller i panelet.
Blå. Kl. 19.00.

Teater: *Vi som er hundre* av Jonas Hassen Khemiri, spilles på Det norske teateret. Khemiri er en av Sveriges store samtidsforfattere. Han har tunisisk far og svensk mor, og da han brakdebuterte med romanen *Ett öga rött* i 2003, ble han straks utropt til den store «innvandrersforfatteren» i Sverige.
Det norske teateret. Kl. 19.00. Pris: 200 kr.

Konsert: 300 acting spaces er et nytt musikkprosjekt som jobber for å fremme elektronisk musikk, og gjennom 3 år, hvorav det første er i Oslo, vil det

arrangeres 300 improviserte konserter. Denne kvelden spiller jazzbassist Per Zanussi sammen med prosjektleder og elektronisk musiker, Alex Gunia.
300 <Acting Spaces, Sørengaia. Kl. 19.30.

fredag 2. mars

Opera: La Bohémé spilles på Operaen. Puccinis uoddelige mesterverk viser oss hvor sterkt vi mennesker setter vår egen frihet og hvor mye vi frykter døden. Da bohemen blir konfrontert med Mimis uhelbredelige sykdom, fortrenger de sin avmakt med stor kunstferdighet.
Den norske opera & ballet. Kl. 19.00. Pris: 360 kr.

Bursdag: Blå fortsetter å feire seg selv. Fredag stiller de opp med ikke mindre enn åtte band på plakaten. Rumble In Rhodos, Ungdomsskolen, Center Of The Universe, Turns, Koppen, Koeju Session Band, Pilemil og Beglomeg spiller konsert på samme kveld.
Blå. Kl. 20.00. Pris: 150 kr.

Onsdagsimpro: Teater liksom arrangerer konkurranse i improvisasjon på Det andre teateret. FOTO: KETIL BLOM

Konsert: Cortex står med beina trygt planta i amerikansk avantgarde-jazz anno 60- og 70-tallet, med forbilder og inspirasjonskilder som Don Cherry, Ornette Coleman og John Zorn luskende i skyggene. Samtidig er det noe umiskjennelig nordisk og kontemporært over soundet, trekk som gir assosiasjoner til folk som Magnus Broo og Kenny Wheeler.
Nasjonal jazzscene. Kl. 21.00. Pris: 120 kr.

Konsert: Fem finalister har etter nøye vurdering blitt plukket ut til å delta i kampen om en spillejobb på Hove. Under navnet Hoveslaget kommer Hove i samarbeid med NRK P3 og lokale arrangører til å holde slag i 8 norske byer denne våren. Et knippe artister fra hver by blir plukket ut til å spille på P3-scenen på Hove. Finalistene i Oslo er: Impossible, Mmm, Honeytraps, Bendik Baksaas og Kaveh.
John Dee. Kl. 20.00.

lørdag 3. mars

Konsert: Marcellus Pittman er trolig det mest interessante navnet fra Detroit-scenen om dagen. Pittman er blant annet kjent fra 3Chairs sammen med Moodyman, Theo Parrish og Rick Wilhite, og gir ut skiver på Sound Signature og Unirhythm.
Dattera til Hagen. Kl. 22.00. Pris: 100 kr.

søndag 4. mars

Omvisning: I 1924 flyttet Gustav Vigeland sammen med sin kone Ingerid fra Maridalsveien 17 til sin nye bolig på Frogner. Den 300 kvm. store leiligheten i Vigeland-museets 3. etasje er bevart med det originale interiøret fra Vigelands tid. Rommenes proporsjoner er harmoniske, farge- og materialvalget er fra 1920-årene og alle detaljer er nøye gjennomtenkt. Leiligheten har også flere arbeider som viser Vigeland som kunsthåndverker. Vigeland bodde i leiligheten fra 1924 til sin død i 1943.
Vigelands-museet. Kl. 13.00. Pris: 30 kr.

mandag 5. mars

Upop aften: De klareste sjangerkrav i noen form for litteratur må være dem som ble stilt til den klassiske detektivfortelling, både av forfatterne og av de som vokter over sjangerens grenser. For kriminalromanen har derimot grensene stadig vekk blitt flyttet, og spørsmålet er når kriminalromanen overskrider sine grenser og blir noe annet.
Lillesalen, Chateau Neuf. Kl. 19.00

tirsdag 6. mars

Forfatterintervju: Det finnes hele verdener der ute som de fleste av oss sjelden hører om, og desto mindre opplever. Den svenske forfatteren Kristian Lundberg skriver om en slik verden, om dem vi ikke ser, om dem vi ikke hører. Lundberg blir intervjuet av Tina Åmødt, den norske arbeiderlitteraturens unge håp som fikk en glitrende mottakelse av sin debutbok *Anleggsprosa*.
Blå. Kl. 19.00. Pris: 30 kr.

Konsert: Alex Gunia fortsetter sitt prosjekt 300 acting spaces. Denne kvelden improviserer han med Rolf-Erik Nystrøm. Nystrøm er en norsk saksofonist og komponist innen samtidsmusikk. Han er diplomutdannet ved Norges musikkhøgskole hvor han nå selv foreleser innen faget improvisasjonsbasert samtidsmusikk.
300 Acting Spaces, Sørengaia.

Konsert: På 10 år har Leslie Feist gått fra å være en god bevart indie-hemmelighet, til å toppe Billboard-lista i USA. Hennes forrige album *The Reminders* traff en nerve hos publikum som få har klart før henne. Sammen med sin trofaste makker og produsent Gonzales, lager Feist gatesmart fløyelspop.
Sentrum scene. Pris: 300 kr.

■ **Å være i andres sko**

Studentorganisasjonen SAIH er rystet over situasjonen for de fattige, underprivilegerte studentene i Zimbabwe som må lide for alle ugjerningene hvite har gjort mot dem opp gjennom historien. Nå arrangerer de Zimbabwe-uke på Blindern der du kan oppleve tilstandene der nede. Vakter vil stå parat til å banke opp dem som arrangerer politiske møter, og kjøkkenredskaper fra SV-kantina vil bli brukt som torturinstrumenter i avhørsrommet på U1. Informasjonsrådgiver, moralist og bedreviter i SAIH, Sindre Olav Edland-Gryt er henrykt.

– Vi vet at studenter i Oslo ikke *egentlig* bryr seg om hva som skjer nede i svarteste Afrika. Dette er noe vi har drømt om å gjøre i SAIH lenge.

■ **Hu hei hvor det går**

Ad Notams analyseavdeling (ANA) ble i likhet med Ad Notams lesere rystet over at det tok 54 år fra godguttene Gunvald (78) foreslo å opprette et studentombud til det *sannsynligvis* blir realisert. Ifølge ANAs beregninger vil dette bety at «Meatless Monday» vil bli innført i SiO-kantinene i 2054, og «eksamen på data»-entusiastene må smøre seg med tålmodighet til 2045. Islands-farer, studentparlamentsleder og fortsatt caps-bruker, Stian Skaalbones, sier på en sprakende telefonlinje ved en gaysir på Reykjavik at «det er mye som tar tid her i verden».

Saktegående: Stian Skaalbones tar det ikke så tungt at ting tar tid. –Gøy med gaysir, sier han til Ad Notam. Ved siden av sitter lekekameraten.

■ **Og de nominerte er:**

I iveren etter å minimere sannsynligheten for selv å få sommerjobb i riksavisene avslørte Universitas forrige uke pressens bruk-og-kast av håpefulle journalistspirer som bare *må* jobbe med «noe innen media». Ad Notam lanserer nå prisen «Slimålen» for beste dobbeltmoral i media, og Aftenposten ligger så langt best an til å vinne den. Sjefsredaktør i Aftenposten, Hilde «Tight-Lips» Haugsgjerd, forstår ikke nominasjonen.

– Altså, jeg har ikke tid til dette nå. Vi lager en stor sak om miljøengasjementet som forsvant, bjeffer hun til Ad Notams skrekkslagne reporter, mens hun ruser motoren på Land Roveren og kjører avgårde i kollektivfeltet.

■ **Gjerne mer flukt**

Iver Neumann har som kjent kapret et prestisjeprofessorat ved LSE. I søken etter fortsatt å være et under middels universitet, har UiO nå opprettet et utvalg for å finne ut hvordan de best kan skremme vekk de flinkeste forskerne. Rektor Ottersen har planene klare.

– Først fremhever vi det tungroddede byråkratiet på UiO. Deretter truer vi med å behandle dem som Nedkvitne, og så runder vi av med en titt på UiOs plassering på rangeringslistene. Da tenker jeg de stikker til utlandet, humrer han fornøyd.

Château des élitistes

Studentersamfundets kommunikasjonsleder skrev i forrige ukes Universitas at Chateau Neuf holdt 516 arrangementer bare i 2011. Kan formann Siriann Bekeng svare på hvorfor ingen studenter har fått det med seg?

Men Universitas annonserer jo hver uke for arrangementene våre.

Kommunikasjonslederen deres sier Studentersamfundet har noe for alle. Hvorfor skal en ergoterapistudent dra på foredrag om Robespierre eller Goethe?

Oj, jeg vet ikke. Men HF-studentene kommer. Alltid masse HF-studenter. De vet at vi arrangerer foredrag hver uke.

Så du innrømmer at det såkalte studenthuset ditt bare tiltrekker seg arbeidsløse dagdrivere uten fremtidshåp? Er det sant at Chateau Neuf skal starte suppekjøkken for tidligere aktive medlemmer som går skytteltrafikk mellom Glassbaren og NAV?

Ehm... Altså... Ser du helt ærlig for deg en helstriglet BI-student på en

Smalt som faen-konsert med beskrivelsen «en hardtslående og voldsom konsertaften i de hardcore- og metallinspirertes navn»?

Vet ikke, men det henger plakater på skolen deres.

Å ta t-banen til Nydalen for så å håndtere en teiprull vitner ikke om den høyeste kreativiteten fra deres side. Mer «monkey see, monkey do». Sikre kilder sier at det kun har vært 55 oppmøtte på onsdagsdebattene etter jul.

Ehm... Da tror jeg ikke du har så veldig sikre kilder. Det har vært mange flere enn det.

Hold de smale og sære fingrene dine langt unna kildene mine, Bekeng. Hvor mange besøkende har dere hatt? Har du noen tall å vise til?

Nei.

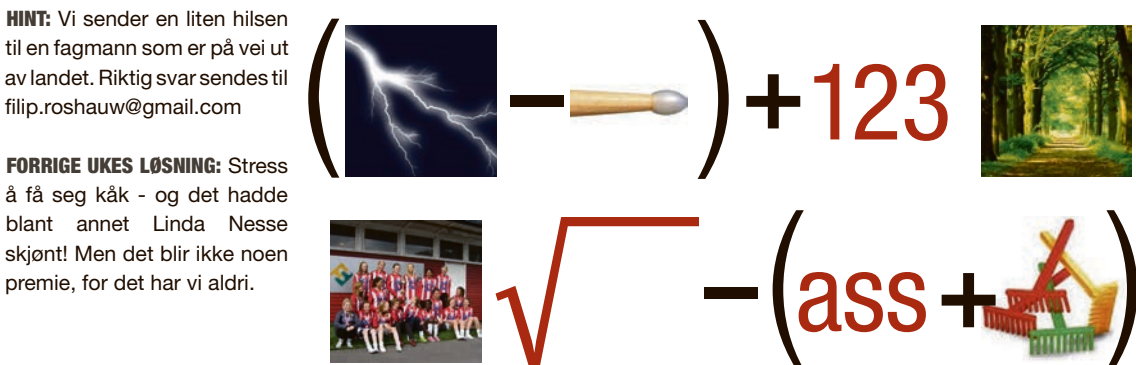
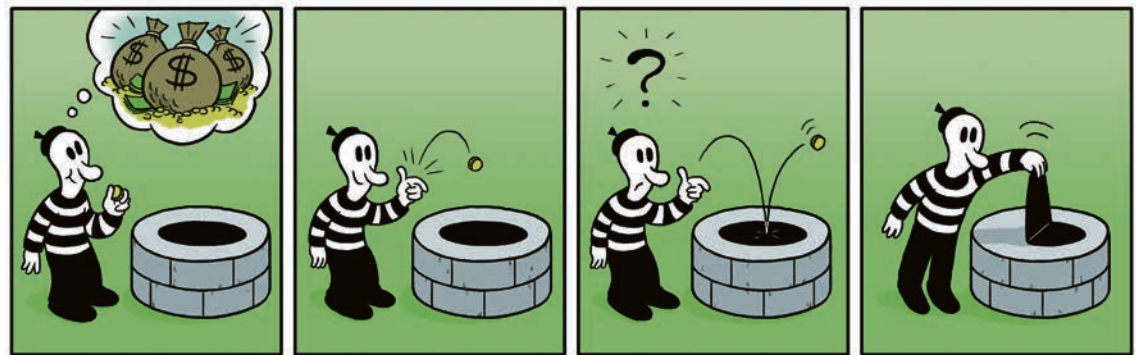
Visste jeg det ikke. Her lukter det triksing og fiksing lang vei. Du er vel ikke medlem i SOS Rasisme, Bekeng? Kommunikasjonslederen din oppfordrer studenter til å engasjere seg i Samfundet, men at man må kunne noen gode triks. Er det publikumstriks han mener?

Alt mulig! Sirkustriks, for eksempel.

Siriann Bekeng, du står for et korrupt og snevert vanstyre, og alt som venter dine undersatter er en plass i arbeidsløshetsstatistikken. Vil du vurdere din stilling?

Jeg venter til neste fellende Universitas-sak. Så skal jeg vurdere den.

baksiden@universitas.no

HINT: Vi sender en liten hilsen til en fagmann som er på vei ut av landet. Riktig svar sendes til filip.roschauw@gmail.com

FORRIGE UKES LØSNING: Stress å få seg kâk - og det hadde blant annet Linda Nesse skjønnt! Men det blir ikke noen premie, for det har vi aldri.

1. To av Norges ti største aviser økte opplaget i 2011. Hvilke?
2. Hva heter den største studentavisen i Bergen?
3. Hva heter avisen der tegneseriefiguren Clark «Superman» Kent jobber som journalist?
4. Og hva heter avisen der Peter «Spiderman» Parker jobber som fotograf?
5. Hvilke to aviser ble felt i PFU for forsidene de trykket 23. juli 2011?
6. Hva heter sjefredaktøren i Flåkløya tidende?
7. Hva heter bandet der Huey Lewis er vokalist?
8. Hva het Ataris tv-spill fra 1984 om et avisbud?
9. Hva het debutalbumet til hip hop-gruppen Paperboys?
10. Hva het Norges første avis?

1. Dagbladet og Dagens næringsliv
2. Studvest
3. The Daily Planet
4. The Daily Bugle
5. Dagsavisen og Stavanger aftenblad
6. Fridmand Pleszen
7. Huey Lewis and the News
8. Paperboy
9. No Cure for Life
10. Norske Intelligenz-seddelier (1763)